

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ
I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA SIEMIATYCZE**

tekst ujednolicony

ze zmianami wprowadzonymi uchwałami Rady Miasta Siemiatycze:

Nr V/28/07 z dnia 7 marca 2007 r.

Nr XLII/181/10 z dnia 31 marca 2010 r.

Nr XX/107/12 z dnia 28 marca 2012 r.

Nr XX/108/12 z dnia 28 marca 2012 r.

**CZEŚĆ II
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
SIEMIATYCZE 2018 R.**

SPIS TREŚCI

1. POLITYKA PRZESTRZENNA MIASTA	5
1.1. Kierunki rozwoju funkcji miasta	5
1.2. Ograniczenia rozwoju miasta	6
1.3. Szansę rozwoju miasta	6
1.4. Cele rozwoju przestrzennego miasta	7
1.4.1. Główne cele rozwoju	7
1.4.2. Cele ekologiczne rozwoju	8
1.4.3. Cele społeczne w zagospodarowaniu przestrzennym	8
1.4.4. Cele rozwoju gospodarczego	8
1.4.5. Cele rozwoju komunikacji	9
1.4.6. Cele rozwoju infrastruktury technicznej	9
1.5. Obszary, dla których sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe	9
2. KIERUNKI OCHRONY I WZBOGACANIA WALORÓW ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	11
2.1. Sieć dolin rzecznych	11
2.2. Lasy	12
2.3. Zieleń urządzona	13
2.4. Obiekty i obszary prawnie chronione - szczególnie formy ochrony przyrody	13
2.5. Kierunki ochrony sanitarnej środowiska	14
2.5.1. Kierunki i zadania w zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych	14
2.5.2. Kierunki ochrony sanitarnej powietrza atmosferycznego	15
2.5.3. Kierunek ochrony ludzi i środowiska przed hałasem i wibracjami	16
2.5.4. Kierunki i zadania w zakresie ochrony ludzi i środowiska przed szkodliwym elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym	17
2.5.5. Kierunki i zadania w zakresie ochrony powierzchni ziemi	18
3. KIERUNKI I ZASADY OCHRONY DÓBR KULTURY	19
3.1. Ochrona obiektów zabytkowych i o wartościach kulturowych	19
3.2. Ochrona stanowisk archeologicznych wymagać będzie:	21
3.3. Tworzenie nowych wartości kulturowych wymagać będzie:	22
4. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU INFRASTRUKTURY SPOŁECZNEJ I OBSZARÓW DLA TYCH POTRZEB	22
4.1. Tendencje demograficzne	22
4.2. Kierunki przekształceń i rozwoju mieszkalnictwa	23
4.3. Kierunki przekształceń i rozwoju usług	23
5. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU EKONOMICZNEGO	26
5.1. Kierunki rozwoju przemysłu, rzemiosła produkcyjnego, składowania, budownictwa i transportu	26
5.2. Tworzenie warunków dla rozwoju rolnictwa i jego otoczenia	27
5.3. Rozwój urzędzeń wypoczynku i turystyki	28
6. KIERUNKI PRZEKSZTAŁCEN I ROZWOJU STRUKTURY PRZESTRZENNEJ ZAGOSPODAROWANIA MIASTA	29
6.1. Obszary przekształceń przestrzennych	29
6.2. Strefa A - obszarów zabudowy miasta	29
6.2.1. Cele polityki przestrzennej	29
6.2.2. Kierunki i zasady zagospodarowania obszarów strefy	30
6.3. Strefa B - terenów otwartych miasta	35
7. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI	36
7.1. Sieć drogowa	36
7.1.1. Drogi krajowe	36
7.1.2. Drogi wojewódzkie	38

7.1.3. Ulice miejskie zaliczone do dróg powiatowych	39
7.1.4. Ulice miejskie zaliczone do dróg gminnych.....	41
7.1.5. Wnioski do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta ..	42
7.2. Techniczne zaplecze motoryzacji	45
7.3. Komunikacją autobusowa	46
7.4. Ścieżki rowerowe	46
8. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ.....	47
8.1. Zaopatrzenie w wodę.....	47
8.2. Odprowadzenie i oczyszczenie ścieków sanitarnych i wód opadowych	49
8.3. Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów stałych.....	50
8.4. Kierunki rozwoju systemu elektroenergetycznego	51
8.5. Kierunki rozwoju ciepłownictwa	54
8.6. Kierunki rozwoju gazownictwa	55
8.7. Kierunki rozwoju telekomunikacji	56
9. OBRONA CYWILNA I OCHRONA PRZECIWPÓŻAROWA.....	57
9.1. Obrona cywilna	57
9.2. Ochrona przeciwpożarowa	58
10. KIERUNKI DZIAŁAŃ I ZADANIA WŁADZ SAMORZĄDOWYCH W CELU REALIZACJI POLITYKI	59

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Siemiatycze opracował zespół projektowy w następującym składzie

1. mgr inż. arch, Wiktor Panfiluk - główny projektant, koordynacja prac, urbanistyka (uprawniony do projektowania w planowaniu przestrzennym nr ewid. 557/88),
2. mgr inż. arch. Zdzisław Plichta - zagadnienia metodyczne i gospodarki przestrzennej,
3. mgr inż. arch. Joanna Lipska - zagadnienia przestrzenne i opracowanie graficzne,
4. mgr inż. Halina Czmut - analiza istniejącego stanu zagospodarowania, zagadnienia przestrzenne,
5. mgr Anastazja Brzozowska - demografia, zagadnienia społeczne i gospodarcze,
6. mgr Mikołaj Patejuk - ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego,
7. mgr inż. Czesława Kruszewska - gospodarka wodna, ściekowa i odpadami,
8. inż. Elżbieta Kępska - energetyka i telekomunikacja,
9. mgr inż. Jan Kruszewski - komunikacja,
10. tech. drog. Maria Popławska - prace graficzne i techniczne

Zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Siemiatycze opracował zespół w następującym składzie:

1. mgr inż. arch. Joanna Jasiewicz - główny projektant (wpis. do Okręgowej Izby Urbanistów z siedzibą w Warszawie pod Nr WA-350),
2. mgr Bożena Gajewska - prognoza oddziaływania na środowisko,

1. POLITYKA PRZESTRZENNA MIASTA

1.1. Kierunki rozwoju funkcji miasta

Miasto Siemiatycze jako ośrodek powiatowy będzie pełnić następujące funkcje:

- ☞ Funkcję usługową o zasięgu ponad lokalnym w zakresie: szkolnictwa średniego, lecznictwa zamkniętego i specjalistycznego, kultury, sportu kwalifikowanego, obsługi finansowej i ubezpieczeniowej, obrotu handlowego, poczty i telekomunikacji.
- ☞ Funkcję przemysłową i działalności gospodarczej bazująca na lokalnych surowcach rolniczych i ogrodniczych oraz mineralnych.
- ☞ Rozwijać się tu będą zakłady produkcyjne: przemysłu spożywczego, lekkiego, drzewnego; ceramiczne i materiałów budowlanych; transport i składowanie i inne.
- ☞ Funkcję obsługi rolnictwa w zakresie zaopatrzenia w środki produkcji, zbytu produkcji rolnej oraz mechanizacji.
- ☞ Funkcję obsługi turystyki krajowej i międzynarodowej oraz wypoczynku miejscowej ludności.
- ☞ Funkcja ta rozwijana będzie w oparciu o wysokie walory historyczne miasta oraz walory przyrodnicze, które stanowią dolina rzeki Bug i zbiorniki wodne w Siemiatyczach.
- ☞ Funkcję administracyjną w zakresie administracji samorządowej – powiatowej, miejskiej i gminnej, administracji specjalnej i gospodarczej, instytucje porządku i bezpieczeństwa publicznego.
- ☞ Funkcję mieszkalnictwa głównie dla ludności nierolniczej zamieszkałej w zabudowie jednorodzinnej i wielorodzinnej, a także dla ludności rolniczej.
- ☞ Funkcję obsługi komunikacyjnej w oparciu o rozwinięty układ drogowy i kolejowy.

1.2. Ograniczenia rozwoju miasta

W rozwoju społeczno-gospodarczym i przestrzennym miasta Siemiatycze można wyodrębnić problemy i ograniczenia rozwojowe, których rozwiązanie wymagać będzie dodatkowych działań i nakładów finansowych.

Z uwarunkowań rozwoju przestrzennego miasta wyłaniają się następujące problemy rozwojowe:

- 1) Ograniczenia wynikające z zakazów i nakazów określonych w akcie prawnym powołującym obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Bugu.
- 2) Peryferyjne położenie w woj. podlaskim, zmniejszające atrakcyjność lokalizacyjną dla podmiotów gospodarczych w aspekcie kooperacji produkcyjnej, zbytu i zaopatrzenia produkcji oraz pozyskiwania kadr kwalifikowanych.
- 3) Niepełne wyposażenie w obiekty administracji powiatowej.
- 4) Uwarunkowania wynikające z ochrony środowiska i ochrony gruntów rolnych i leśnych.
- 5) Niedostosowanie parametrów technicznych i kolizyjny przebieg drogi Nr 19 w stosunku do obszaru zabytkowego miasta, istniejącej zabudowy i ruchu wewnętrznego miasta.
- 6) Brak dogodnego dojazdu do miejsca kultu religijnego w Grabarce,
- 7) Brak ścieżek rowerowych, jako zagrożenie dla użytkowników dróg.
- 8) Zły stan techniczny istniejących linii elektroenergetycznych WN 110 kV oraz potrzeba modernizacji RPZ 110/15 kV.
- 9) Niewystarczająco rozbudowana sieć SN 15 kV i NN oraz zróżnicowany stan techniczny istniejących sieci SN 15 kV i NN.
- 10) Praca wielu istniejących źródeł ciepła na paliwo stałe.
- 11) Przechodzący przez miasto tranzytowy ropociąg „Przyjaźń”.
- 12) Duża odległość od szlaku kolejowego.

1.3. Szansę rozwoju miasta

Z uwarunkowań rozwoju przestrzennego miasta wyłaniają się pewne szansę rozwojowe, które należy wykorzystać w polityce gospodarczej i przestrzennej. Te elementy polityki rozwoju powinny być przedmiotem promocji miasta potencjalnym inwestorom.

Szansami rozwoju miasta są:

- 1) Warunki do rozwoju turystyki i wypoczynku wynikające z sąsiedztwa doliny Bugu, istnienie zbiorników wodnych, dużej atrakcyjności kulturowej miasta i powiązań ze św. Górą Grabarką.
- 2) Położenie na ciągu drogi krajowej S19 Białystok - Siemiatycze – Lublin oraz drogi krajowej i wojewódzkiej Drohiczyn - Siemiatycze – Tokary.

- 3) Obszary przydatne do rozwoju rekreacji i wypoczynku pobytowego nad zbiornikami wodnymi w mieście.
- 4) Istniejące i udokumentowane zasoby surowców mineralnych.
- 5) Wyposażenie w urządzenia ponadlokalnej infrastruktury społecznej (szkolnictwo średnie, służba zdrowia, kultura, sport i otoczenie gospodarki) stwarzają możliwości kształcenia i pozyskiwania kadr dla gospodarki.
- 6) Baza surowcowa w powiecie stwarza możliwości istnienia i rozwoju zakładów przemysłu spożywczego.
- 7) Zgazyfikowanie miasta.
- 8) Funkcjonowanie oczyszczalni ścieków i kanalizacji sanitarnej w mieście.
- 9) Funkcjonowanie wysypiska odpadów stałych.

Czynnikami rozwoju miasta, które muszą być brane pod uwagę są:

- a) walory użytkowe wytworzone przez naturę (gleba, wody, klimat, krajobraz, ukształtowanie powierzchni, surowce mineralne),
- b) walory użytkowe będące wytworem działań człowieka (obiekty produkcyjne, infrastruktury technicznej i społecznej),
- c) instytucje zajmujące się promocją i rozwojem miasta (banki, agencje rozwoju i inne elementy składające się na tzw. otoczenie biznesu),
- d) kultura i tradycje gospodarcze miasta,
- e) atrakcyjność miejsc przebywania (tradycje mieszkańców, gościnność, porządek w mieście, zagospodarowanie terenów, urządzenia umożliwiające realizację różnych potrzeb w zakresie wypoczynku, rozrywki, a także stan środowiska naturalnego),
- f) zasoby pracy (rozmiary, kwalifikacje, wydajność, tradycje dobrej i solidnej pracy).

1.4. Cele rozwoju przestrzennego miasta

1.4.1. Główne cele rozwoju

- a) Głównym celem rozwoju miasta jest zapewnienie mieszkańcom pracy i dochodów pozwalających na godziwy, w odczuciu społecznym, poziom życia.
- b) W rozwoju miasta należy dążyć do zaspokojenia potrzeb społeczności lokalnej i zabezpieczenia powiązań społeczno-ekonomicznych terenów wiejskich z miastem oraz z gminami sąsiednimi i województwem w sferach: społecznej, ekologicznej, infrastruktury technicznej.
- c) Należy wykorzystać dla rozwoju istniejące położenie miasta na trasach dróg szybkiego ruchu S19, potencjalnym szlaku (Drohiczyn - Siemiatycze - Tokary) wymiany międzynarodowej, możliwości rekreacyjne doliny Bugu i nad zbiornikami wodnymi w mieście, majątek trwały i istniejący potencjał infrastrukturalny.

- d) Społecznym efektem rozwoju miasta będzie poprawa szeroko rozumianych warunków życia mieszkańców.

1.4.2. Cele ekologiczne rozwoju

- a) Ochrona funkcjonowania i zachowanie ciągłości przestrzennej systemu środowiska przyrodniczego.
- b) Wzbogacenie i racjonalne wykorzystanie walorów systemu przyrodniczego dla rekreacji i rolnictwa.
- c) Zapewnienie co najmniej normatywnych warunków sanitarnych zamieszkiwania ludności w zakresie: jakości powietrza atmosferycznego, poziomu hałasu i wibracji oraz elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego.

1.4.3. Cele społeczne w zagospodarowaniu przestrzennym

- a) Tworzenie warunków do wzrostu ilości miejsc pracy, szczególnie w sektorze produkcyjnym, administracji i usługach oraz w obsłudze rekreacji i wypoczynku.
- b) Walka z patologią społeczną (pijaństwo, narkomania, nikotynizm).
- c) Rozwój mieszkalnictwa poprzez podnoszenie standardu cywilizacyjnego zamieszkania i podnoszenia standardu technicznego wyposażenia mieszkań.
- d) Podnoszenie poziomu wykształcenia ludności, rozwoju kultury, sportu, ochrony zdrowia i opieki społecznej.

1.4.4. Cele rozwoju gospodarczego

- a) Efektywne wykorzystanie istniejącego majątku produkcyjnego, surowców lokalnych, zasobów pracy i tradycji produkcyjnych.
- b) Rozwój funkcji produkcyjnych na wyznaczonych dla tego celu terenach.
- c) Rozwój funkcji turystycznych i wypoczynkowych na terenach wyznaczonych nad zbiornikami wodnymi w mieście oraz rozwój funkcji obsługi ruchu turystycznego rejonu doliny Bugu.
- d) Wspierać rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego na terenie miasta.

1.4.5. Cele rozwoju komunikacji

- a) Zapewnienie funkcjonowania w odpowiednim standardzie prędkości i swobody ruchu tranzytowego kołowego międzynarodowego i krajowego na drogach krajowych, wojewódzkich i powiatowych.
- b) Zapewnienie sprawnych wewnętrznych i zewnętrznych powiązań transportowych miasta z obszarami kraju, województwa, powiatu i gmin sąsiednich.
- c) Zaspokojenie wewnętrznych potrzeb transportowych podmiotów społecznych, gospodarczych i mieszkańców miasta, zabezpieczenie i odpowiednie rozmieszczenie miejsc parkingowych i garażowych oraz sprawnej obsługi komunikacją zbiorową.

- d) Budowa ścieżek rowerowych na trasach dojazdowych do obiektów i obszarów atrakcyjnych kulturowo, krajobrazowo i turystycznie.

1.4.6. Cele rozwoju infrastruktury technicznej

- a) Zaspokajanie zapotrzebowania podmiotów gospodarczych społecznych i mieszkańców na dostawę w preferowanym przez nich standardzie ilościowym i jakościowym: wody, energii elektrycznej, gazu i usług telekomunikacyjnych.
- b) Ochrona wody, powietrza, gleby i środowiska przyrodniczego, a także miejsc zamieszkania ludności przed zanieczyszczeniami ściekami sanitarnymi, odpadami stałymi i odpadami energetycznymi.
- c) Zmniejszenie uciążliwości kolizji między sieciami i urządzeniami infrastruktury technicznej, a terenami zamieszkania i elementami systemu przyrodniczego miasta.
- d) Sprawne i niezawodne funkcjonowanie systemów infrastruktury technicznej, zapewniające zaspokojenie potrzeb w sposób ciągły i efektywny ekonomicznie.

1.5. Obszary, dla których sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe

Obowiązek opracowywania planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 13 ustawy z dnia 7 lipca 1994r, o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U.Nr 15, poz.139 z 1999r.).

1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się w następujących przypadkach:
 - a) gdy przepisy szczególne tak stanowią, tj.:
 - ☞ w przypadku gdy realizacja inwestycji wymaga uzyskania zgody odpowiedniego organu na przeznaczenie gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne, co wynika z art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
 - ☞ dla obszarów i zespołów poddawanych ochronie, co wynika z art. 34 ust,2 ustawy z dnia 16 października 1991r. o ochronie przyrody,
 - b) dla obszaru, na którym przewiduje się realizację programów zawierających zadania rządowe i wojewódzkie służące realizacji ponadlokalnych i regionalnych celów publicznych,
 - c) dla obszaru, na którym przewiduje się zadania dla realizacji lokalnych celów publicznych, z wyjątkiem zadań związanych z budową urządzeń infrastruktury technicznej w granicach pasa drogowego. Zadaniem dla realizacji celów publicznych jest każda działalność państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, wynikająca z ustaw, o ile wymaga ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu i jest finansowana w całości lub części z budżetu państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Za zadanie dla realizacji celów publicznych może być także uznane, na wniosek właściwego ministra lub wojewody, zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych, realizowane w całości ze środków własnych inwestora.

- d) dla obszaru, który może być przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową wynikającą z potrzeby zaspakajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej,
- e) nie ustala się terenów, dla których obowiązek sporządzenia planu miejscowego wynikałby ze względu na istniejące uwarunkowania,
- f) nieobligatoryjne sporządzanie planów miejscowych może następować z inicjatywy Zarządu Gminy oraz na wniosek właścicieli gruntów innych niż gmina w terminach i na warunkach zależnych od porozumienia zarządu gminy i wnioskodawcy oraz uchwały intencyjnej rady gminy. Powyższe dotyczyć może terenów wyznaczonych w Studium pod zabudowę mieszkaniową, produkcyjno-usługową i rekreacyjną.

2. KIERUNKI OCHRONY I WZBOGACANIA WALORÓW ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Zakłada się zachowanie podstawowych elementów systemu przyrodniczego miasta Siemiatycze - ochronę i wzbogacanie walorów ekologicznych i wartości użytkowych oraz ich racjonalne wykorzystanie w rozwoju miasta przy zapewnieniu sprawnego funkcjonowania całego systemu przyrodniczego w powiązaniu z systemem gminy Siemiatycze i województwa.

2.1. Sieć dolin rzecznych

- a) Doliny rzek: Kamionki i Mahomet wraz ze zbiornikami wodnymi (Zalew I, IT i III) położonymi w ich obrębie oraz Muchawki i ciekę bez nazwy - elementy drobnoprzestrzenne systemu stanowiące ciągi przyrodnicze o znaczeniu lokalnym i funkcjach: ekologicznych, krajobrazowych, rekreacyjnych i gospodarczych.
- b) Podstawowe kierunki zagospodarowania tych obszarów to:
 - ☞ zachowanie funkcji i walorów środowiska ekologicznego,
 - ☞ ochrona przed zainwestowaniem i degradacją sanitarną.
- c) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie uwzględniania w planach miejscowych i decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w szczególności:
 - ☞ utrzymania dotychczasowego sposobu użytkowania jako ciągów naturalnej zieleni wraz z dopuszczeniem lub dalszą realizacją w ich obrębie zbiorników małej retencji wodnej z możliwością rekreacyjnego ich wykorzystania,
 - ☞ zakazu wykonywania prac ziemnych naruszających w sposób istotny rzeźbę terenu i układ stosunków wodnych,
 - ☞ ustalenia zakazów :
 - ⑩ odprowadzania ścieków sanitarnych (nieoczyszczonych i oczyszczonych) w ilości, która nie pozwala na utrzymanie odpowiedniej (planowanej) klasy czystości wód poszczególnych odbiorników,
 - ⑩ realizacji obiektów kubaturowych oraz zbiorników i rurociągów do magazynowania i transportu olejów i smarów,
 - ⑩ zakładania i budowy stacji paliw,
 - ⑩ lokalizacji wysypisk odpadów stałych i płynnych.

2.2. Lasy

- a) Kompleksy leśne koncentrują się głównie w północnej części miasta w rejonie doliny rzeki Mahomet, w środkowo-wschodniej części (na południe od mleczarni) oraz w południowej części miasta w rejonie wsi Turna i stanowią drobnoprzestrzenne elementy systemu przyrodniczego miasta o znaczeniu lokalnym i funkcjach: ekologicznych, klimatycznych, ochronnych, krajobrazowych, rekreacyjnych i gospodarczych. Lasy te w powiązaniu z ciągiem ekologicznym doliny rzeki Kamionki i Mahomet zachowują układ ciągłości przestrzennej systemu przyrodniczego miasta. Są potencjalnym obszarem rozwoju związanego z w/w funkcjami i lokalnymi potrzebami,
- b) Podstawowe kierunki zagospodarowania obszarów leśnych to:
- ☞ ochrona walorów przyrodniczych i użytkowych,
 - ☞ utrzymanie ciągłości przestrzennej funkcjonowania w ramach systemu ekologicznego miasta i gminy oraz racjonalne wykorzystanie dla potrzeb gospodarczych i rekreacyjno-wypoczynkowych,
- c) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie, w szczególności:
- ☞ zachowania lasów jako elementów krajobrazu naturalnego,
 - ☞ prowadzenia gospodarki leśnej zgodnie z ustaleniami planów urzędowania lasów z uwzględnieniem zasady powszechnej ochrony trwałości utrzymania ciągłości użytkowania oraz dostosowania do ustalonych w planie funkcji i form użytkowania niezależnie od struktury własnościowej lasów,
 - ☞ dolesień w ramach kompleksów leśnych określonych granicami polno-leśnymi,
 - ☞ udostępniania i częściowego przystosowywania kompleksów leśnych (głównie w rejonie zbiornika wodnego na rz. Mahomet) dla potrzeb rekreacyjno-wypoczynkowych,
 - ☞ wykonywania sukcesywnej rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych o kierunku leśnym,
 - ☞ wprowadzania do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zakazów i ograniczeń dotyczących głównie:
 - ⑩ zmniejszania powierzchni leśnej na cele nieleśne,
 - ⑩ zabudowy z wyjątkiem urządzeń integralnie związanych z ich funkcją,
 - ⑩ realizacji przebiegu urządzeń liniowych z zakresu infrastruktury technicznej wymagających znacznej przecinki drzew,
 - ⑩ naruszania w istotny sposób rzeźby terenu,
 - ⑩ lokalizacji składowisk odpadów przemysłowych i komunalnych.

2.3. Zieleni urządzona

- a) Parki, skwery, zieleni uliczna (drogowa), ogrodów działkowych, przydomowych, przykościelna, cmentarna, tereny urzędzeń z zielenią towarzyszącą itp. są elementami uzupełniającymi system przyrodniczy miasta o znaczeniu lokalnym.
- b) Podstawowy kierunek zagospodarowania zieleni urzędzonej to ochrona jej powierzchni i form zagospodarowania przed likwidacją z wyjątkiem szczególnych przypadków realizacji bardzo ważnych elementów komunikacyjnych lub infrastrukturalnych.
- c) Realizacja ochrony zieleni urzędzonej wymagać będzie, w szczególności:
 - ☞ zakazu przeznaczania tych terenów na inne cele w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów,
 - ☞ doboru odpowiednich do warunków siedliskowych i układów przestrzennych gatunków zieleni,
 - ☞ zachowania funkcji zieleni cmentarnej i parków łącznie z ich układem przestrzennym, fizjograficznym i przyrodniczym,
 - ☞ przestrzegania wymogów konserwatorskich w użytkowaniu i zagospodarowywaniu obiektów stanowiących przedmiot ochrony konserwatorskiej.

2.4. Obiekty i obszary prawnie chronione - szczególnie formy ochrony przyrody

- a) Na obszarze miasta Siemiatycze obszarami i obiektami prawnie chronionymi (o szczególnej formie ochrony) są:
 - ☞ fragment obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Bugu”,
 - ☞ pomniki przyrody - dwa pojedyncze drzewa.

W/w obiekty szczegółowo zostały określone w punkcie 1.8 „uwarunkowań”.

- b) Podstawowy kierunek zagospodarowania w/w obiektów i obszaru to:
 - ☞ zachowanie przed likwidacją i degradacją z jednoczesnym dopuszczeniem możliwości kształtowania obszaru chronionego krajobrazu i to zarówno pod względem jakościowym jak i przestrzennym,
 - ☞ zapewnienie właściwego funkcjonowania i ciągłości układów ekologicznych.

c) Realizacja w/w kierunków zagospodarowania wymagać będzie:

- ☞ wykonania planu lub studium obszaru chronionego krajobrazu doliny Bugu (w tym również części położonej w granicach administracyjnych miasta) z zachowaniem zasad zagospodarowania i wykorzystania tego obszaru określonych w rozporządzeniu Nr 7/98 Wojewody Białostockiego z dnia 20.05.1998r.
- ☞ podniesienia rangi ochronności obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Bugu” do rangi Parku Krajobrazowego, tworzenia nowych form ochrony przewidzianych ustawą o ochronie przyrody, z obowiązkiem wprowadzania ich do planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego,
- ☞ zakaz likwidacji pomników przyrody stanowiących elementy ochrony indywidualnej w systemie przyrodniczym miasta.

2.5. Kierunki ochrony sanitarnej środowiska

2.5.1. Kierunki i zadania w zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych

a) Kierunki ochrony wód powierzchniowych i podziemnych to :

- ☞ uzyskanie i utrzymanie odpowiednich klas czystości wód powierzchniowych:
- ☞ rzeka Kamionka w granicach m. Siemiatycze, w tym zbiorniki wodne (Zalew I, II i III) - II klasa czystości a poniżej aż do ujścia III klasa czystości,
- ☞ pozostałe rzeki wymienione w pkt 2.1 a (sieć dolin rzecznych) - II klasa czystości,
- ☞ ochrona wód gruntowych przed zanieczyszczeniami sanitarnymi i przemysłowymi,
- ☞ utrzymanie nienaruszalnego przepływu biologicznego (Q_n) rzeki Kamionki w przekroju ujście do Bugu - $0,065 \text{ m}^3 / \text{sek.}$, co niewątpliwie wiąże się ze stanem zasobności wód powierzchniowych m. Siemiatycze a ściślej z zasadami gospodarowania wodą w w/w zbiornikach wodnych,

b) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie, w szczególności:

- ☞ zakazu odprowadzania do wód powierzchniowych (rzek) i gruntu ścieków sanitarnych i przemysłowych (oczyszczonych lub nieoczyszczonych) w wielkościach, które nie zapewniają utrzymania obowiązującej klasy czystości tych wód,
- ☞ ochrony sanitarnej ujęć wód dla celów komunalnych i przemysłowych (szczególnie przemysłu rolno-spożywczego) zgodnie z ustaleniami obowiązujących stref ochronnych - bezpośredniej oraz pośredniej wewnętrznej i zewnętrznej,

- ☞ wykorzystania dla celów gospodarczych i rolniczych wód powierzchniowych stanowiących wyłączenie nadwyżki ponad przepływ biologiczny tzw. Q dyspozycyjne, które dla rzeki Kamionki przy ujściu do Bugu wynosi 0,030 m³/sek.

2.5.2. Kierunki ochrony sanitarnej powietrza atmosferycznego

a) Kierunki ochrony powietrza atmosferycznego to:

- ☞ przeciwdziałanie wzrostowi zanieczyszczeń powietrza głównie produktami pochodzącymi z procesów energetycznych, przemysłowych oraz komunikacji (zwłaszcza pyłów zawieszonych, dwutlenku siarki oraz azotu i ołowiu),
- ☞ poprawa warunków życia ludzi zamieszkałych na terenach będących w zasięgu oddziaływania zanieczyszczeń.

b) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie, w szczególności:

- ☞ obowiązku stałego monitoringu atmosfery jako podstawy ustalania lokalnych jednostkowych norm emisji zanieczyszczeń lub ich likwidacji w formie wydawanych decyzji władz powiatowych i Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego (Dz.U. nr 106, poz. 668).
- ☞ wydawania nakazów instalowania urządzeń do redukcji zanieczyszczeń oraz zmian profilu i technologii produkcji w obiektach stanowiących główne źródła zanieczyszczeń, a nie rokujących zmniejszenia emisji pyłów i gazów,
- ☞ stosowania nowych nośników energetycznych (gazu ziemnego i płynnego, oleju opałowego, energii elektrycznej) o mniejszej uciążliwości dla środowiska,
- ☞ utrzymania zasady, że ponadnormatywna uciążliwość sanitarna zakładów powinna mieścić się w granicach własnych działek,
- ☞ utrzymania dobrego stanu ulic i dróg kołowych, a zwłaszcza części drogi krajowej nr 19 Białystok - Siemiatycze - Lublin i części dróg wojewódzkich nr 637 Drohiczyń - Adamowo - gr. Państwa, nr 690 Siemiatycze - Ciechanowiec i nr 693 Siemiatycze - Milejczyce łącznie z zachowaniem płynności ruchu na tych drogach, szczególnie w obrębie zainwestowania miejskiego,
- ☞ przestrzegania dopuszczalnych wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra OŚZNiL z dnia 28 kwietnia 1998r. (poz. 355) stanowiącym „listę substancji zanieczyszczających, dopuszczalne wartości stężeń tych substancji w powietrzu oraz czas ich obowiązywania” wymienionych w l.p. 1-25 i ozon.

2.5.3. Kierunek ochrony ludzi i środowiska przed hałasem i wibracjami

- #### a) Kierunek ochrony w w/w zakresie dotyczy: minimalizacji poziomu hałasu i wibracji głównie w obszarach stałego pobytu ludzi i rekreacji.

b) Realizacja w/w kierunku wymagać będzie, w szczególności:

- ☞ eliminacji z obszarów zamieszkałych źródeł hałasu o ponadnormatywnym natężeniu poprzez zabezpieczenia techniczne lub zmianę technologii i urządzeń,
- ☞ przestrzegania zasady, iż hałas i wibracje przekraczające dopuszczalne poziomy nie mogą wychodzić poza obręb działki, na której są wytwarzane,
- ☞ określania zasad i warunków sytuowania nowej zabudowy w stosunku do dróg o znacznej uciążliwości akustycznej, a w szczególności do drogi krajowej nr 19,
- ☞ wykonywania prognoz oddziaływania projektowanej zabudowy i zagospodarowania terenów na etapie sporządzania miejscowych planów i na tej podstawie eliminowania zamierzeń planistycznych zagrażających środowisku,
- ☞ uwzględniania w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu norm dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określonych w Tabeli 1 i 2 stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998r. (Dz.Ust. Nr 66, poz. 436).

Zgodnie z powyższym rozporządzeniem w odniesieniu do występującego rodzaju zainwestowania (przeznaczenia terenu) w mieście Siemiatycze powinny obowiązywać następujące dopuszczalne poziomy hałasu:

Tabela nr 1

Lp.	Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB					
		drogi lub linie kolejowe		pozostałe obiekty lub grupy źródeł hałasu		linie energetyczne	
		pora dnia przedział czasu odn. równy 16 godzinom	pora nocy p. cz. odn. równy 8 godzinom	pora dnia p. cz. odn. równy 8 najmniej korzystnym godz. dnia	pora nocy p. cz. odn. równy 1 najmniej korzystnym godz. nocy	pora dnia p. cz. odn. równy 16 godzinom	pora nocy p. cz. odn. równy 8 godzinom
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	- t. zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej -t. zabud. związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży -t. domów opieki	55	45	45	40	50	45
2.	- tereny zabudowy mieszkaniowej : • wielorodzinnej • jednorodzinnej z usługami rzemieślniczymi • zagrodowej	60	50	50	40	50	45

2.5.4. Kierunki i zadania w zakresie ochrony ludzi i środowiska przed szkodliwym elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym

a) Kierunek ochrony w w/w zakresie to:

☞ zmniejszanie do minimum oddziaływania szkodliwego promieniowania niejonizującego na ludzi i środowisko przyrodnicze na terenie miasta.

b) Realizacja w/w kierunku wymagać będzie w szczególności:

☞ zapobiegania zagrożeniom poprzez zachowanie w planach miejscowych odpowiedniej strefy ochronnej od linii napowietrznej WN 110 kV Białystok - Bielsk Podlaski - Adamowo - Siemiatycze - Siedlce, a mianowicie - min, 14,5 m od skrajnego przewodu linii przy zalecanej odległości od osi linii 40 m,

- ☞ ustalenia w planach miejscowych zakazu realizacji wszelkich stałych obiektów kubaturowych w obrębie strefy ochronnej od linii napowietrznej WN 110kV.
- ☞ Zaleca się zakładanie plantacji niskiej roślinności służącej do pozyskiwania paliw ekologicznych.
- ☞ ustalania przebiegu nowych napowietrznych linii elektroenergetycznych WN z zachowaniem wymogów ochrony ludzi i walorów środowiska przyrodniczego - na obszarach zabudowy mieszkaniowej oraz na obszarach występowania szpitali, żłobków, przedszkoli, internatów - składowa elektryczna elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwości 50 Hz nie może przekraczać wartości 1 kV/m,
- ☞ dopuszczalne poziomy elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego określa załącznik do rozporządzenia Ministra OŚZNiL z dnia 11 sierpnia 1998r. (Dz.Ust. Nr 107, poz. 676). Dopuszczalne poziomy określone w załączniku do w/w rozporządzenia nie stosuje się w miejscach niedostępnych dla ludzi.

2.5.5. Kierunki i zadania w zakresie ochrony powierzchni ziemi

- a) Kierunki ochrony powierzchni ziemi i racjonalnego wykorzystania jej walorów użytkowych w rozwoju miasta to :
 - ☞ ochrona powierzchni ziemi przed zanieczyszczeniami stałymi i płynnymi,
 - ☞ racjonalne przeznaczenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej na cele inne niż rolnicze,
 - ☞ ochrona powierzchni ziemi przed negatywnymi skutkami powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych.
- b) Realizacja w/w kierunków wymagać będzie, w szczególności:
 - ☞ modernizacji i rozbudowy oraz dalszej eksploatacji zalegalizowanego wysypiska komunalnego odpadów stałych m. Siemiatycze,
 - ☞ unieszkodliwiania nieczystości płynnych (ścieków) z obszarów części miasta nie posiadających i nie przewidzianych do objęcia scentralizowanym systemem kanalizacji poprzez ich gromadzenie w lokalnych szczelnych zbiornikach, a następnie wywożenie do punktu zlewnego na oczyszczalni komunalnej m. Siemiatycze,
 - ☞ zachowania dotychczasowej struktury przestrzennej gruntów rolnych i leśnych z możliwością jej korygowania poprzez wprowadzanie dolesień wynikających z przyjętych w planie zagospodarowania przestrzennego granic polno-leśnych,
 - ☞ utrzymania wartościowych intensywnie użytkowanych gruntów rolnych jako rolniczej przestrzeni produkcyjnej z ew. zachowaniem dotychczasowych form użytkowania i kierunków produkcji

przy jednoczesnym prowadzeniu działań inspirujących na rzecz rozwoju rolnictwa ekologicznego,

- ☞ racjonalnej eksploatacji udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego grubego Siemiatycze z zachowaniem wymogów określonych w ustawie z dnia 4 lutego 1994r. - Prawo geologiczne i górnicze - Dz.U. nr 27, poz.96,
- ☞ w ramach istniejących (poza eksploatacją złoża Siemiatycze) 20 czynnych okresowo punktów eksploatacji surowców mineralnych na terenie miasta, 6 punktów (wytrobisk) kwalifikuje się do sukcesywnej rekultywacji, głównie o kierunku leśnym lub rolnym, a pozostałe 14 punktów należy pozostawić do dalszej eksploatacji na lokalne potrzeby indywidualnego budownictwa i drogownictwa.

3. KIERUNKI I ZASADY OCHRONY DÓBR KULTURY

Ochrona i utrzymanie w należyтым stanie technicznym i właściwym użytkowym obiektów zabytkowych i o wartościach kulturowych wymaga, oprócz wysokich nakładów finansowych, koordynacji szeregu działań administracji rządowej i samorządowej, a w szczególności całości działalności inwestycyjnej od programowo-planistycznej poprzez realizację do utrzymania obiektów. Kierunki ochrony dóbr kultury obejmują ochronę obiektów zabytkowych i o charakterze zabytkowym oraz obiektów archeologicznych, a także tworzenie nowych wartości kulturowych.

3.1. Ochrona obiektów zabytkowych i o wartościach kulturowych

Ochrona obiektów zabytkowych obejmuje obiekty ujęte w rejestrze zabytków oraz obiekty o charakterze zabytkowym nie wpisane do rejestru zabytków, uwzględnione w publikacji z 1992r. „Zabytki architektury i budownictwa w Polsce, województwo białostockie 3”.

1. Kierunki działań:

- a) ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego odpowiednich zaleceń, uzgodnionych z Podlaskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, w celu ochrony ich przed dewastacją, zmianami naruszającymi walory zabytkowe oraz likwidacją,
- b) egzekwowania w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów, na których występują obiekty zabytkowe i o wartościach kulturowych, ustaleń zawartych w planach miejscowych, a w przypadku ich braku we wnioskach, opiniach i uzgodnieniach konserwatorskich,
- c) ścisłej współpracy władz miasta z Państwową Służbą Ochrony Zabytków,
- d) nadzoru budowlanego obiektów zabytkowych i o charakterze zabytkowym, obligującego właścicieli, użytkowników i zarządców do utrzymania ich w należyтым stanie technicznym,

- e) zapewnienia właściwego użytkowania obiektów zagrożonych, a w szczególnych przypadkach pozyskiwania obiektów zagrożonych przez gminę i wtórnego ich zbycia nabywcom gwarantującym właściwe ich utrzymanie lub zagospodarowanie,
- f) uzgadnianie z Podlaskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków projektów budowlanych dotyczących remontów i modernizacji obiektów zabytkowych oraz nowych inwestycji i projektów architektonicznych nowej zabudowy położonych w strefie konserwatorskiej.

2. Realizacja powyższych kierunków wymagać będzie:

- a) opracowania studium historyczno-urbanistycznego miasta łącznie ze sformułowaniem zaleceń i wniosków do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz określającym sfery ochrony konserwatorskiej (A - pełnej ochrony konserwatorskiej, B - ochrony konserwatorskiej pośredniej, K - ochrony krajobrazu, E - ochrony ekspozycji),
- b) sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i rewaloryzacji zabytkowego obszaru śródmiejskiego,
- c) realizacji ustaleń projektu powyższego planu polegającej m.in. na:
 - ☞ wyeliminowaniu z rynku ruchu tranzytowego drogi S19, likwidacji ronda i zieleńca, ujednolicenia nawierzchni placu,
 - ☞ zachowaniu istniejących historycznie linii zabudowy i osi ciągów ulicznych w strefie ochrony konserwatorskiej miasta,
 - ☞ przywróceniu historycznej linii zabudowy ulic: Pl. Wyzwolenia, Kilińskiego, Ciechanowieckiej, Głowackiego, Powstania Styczniowego, 3-go Maja, Ogrodowej, Ściegiennego, Wesolej, Drohiczyńskiej, Krótkiej, Targowej, Zaszkolnej, Przybyszewskiego, Legionów Piłsudskiego, Pałacowej, 11-go Listopada, Małopolskiej, Świętojańskiej, Żwirki i Wigury, Wysokiej, Dąbrowskiego, Rogińskiego, Szpitalnej,
 - ☞ projektowaniu w pierzejach rynkowych nowej zabudowy do 2 kondygnacji wysokości (od strony podwórza można projektować dodatkowo poddasze użytkowe) z dwuspadowymi dachami, a w pierzejach ulic wychodzących bezpośrednio z rynku do 1,5 wysokości, tj. parter i użytkowe poddasze,
 - ☞ budowaniu, w miejscu rozebranych budynków historycznych, budynków powtarzających zewnętrzną formę architektoniczną obiektów rozebranych,
 - ☞ realizacji nowej zabudowy z tradycyjnych materiałów i w swoim charakterze nawiązującej do tradycyjnej zabudowy Siemiatycz, tj.:
 - ⑩ stosującej symetryczne, 2-spadowe lub naczółkowe dachy kryte dachówką ceramiczną lub blaszaną emaliowaną lub inną

imitacją dachówki ceramicznej (nie stosować pokrycia dachów eternitem i blachą falistą),

- ⑩ dopuszczającej stosowanie okien połaciowych,
 - ⑩ nie wprowadzającej asymetrycznych wielodzielnych okien typowych (stolarka okienna powinna być utrzymana w podziałach i proporcjach tradycyjnej),
 - ⑩ stosującej tynki gładkie, jasne i nie okładanie budynków historycznych i nowych „sidingiem” oraz nie stosowanie różnorodności materiałowej w wykończeniu elewacji tych budynków,
- d) uzgadniania z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków wszelkich nowych inwestycji i projektów architektonicznych nowej zabudowy w strefie ochrony konserwatorskiej,
- e) przedstawiana każdorazowo do uzgodnienia Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków zakresu prac porządkowych na terenach cmentarzy,
- f) przed rozbiórką obiektów o wartościach historyczno-kulturowych należy wykonać do nich podstawową dokumentację historyczną, tj. kartę ewidencyjną zabytku architektury i budownictwa (na koszt inwestora) zgodną z wymogami Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie.

3.2. Ochrona stanowisk archeologicznych wymagać będzie:

- a) wprowadzenia odpowiednich ustaleń w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dotyczących ochrony obiektów archeologicznych, wyszczególnionych w punkcie 2.2. „uwarunkowań” studium, przed dewastacją lub likwidacją,
- b) egzekwowania w/w ustaleń planów miejscowych w wydawanych na ich podstawie decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów,
- c) w przypadku wystąpienia konieczności przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu ze stanowiskami archeologicznymi na cele inwestycyjne, należy ustalić sposób postępowania, uzgodniony z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków Archeologicznych,
- d) zlecenia przebadania archeologicznego rynku i obszaru dawnego założenia, pałacowo-ogrodowego Anny Jabłonowskiej,
- e) prace ziemne na obszarze strefy ochrony konserwatorskiej wymagają nadzoru Konserwatora Zabytków Archeologicznych,
- f) o wszelkich pracach ziemnych na terenie miasta należy informować Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Białymstoku,

3.3. Tworzenie nowych wartości kulturowych wymagać będzie:

- a) wprowadzenia ustaleń w planach miejscowych oraz decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczących kultywowania regionalnych form architektonicznych oraz tradycji materiałowych i konstrukcyjnych,
- b) indywidualizowania form zabudowy i zagospodarowania przestrzeni publicznych w dostosowaniu do otaczającej zabudowy i krajobrazu, poprzez stosowanie ustaleń w planach miejscowych i decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

4. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU INFRASTRUKTURY SPOŁECZNEJ I OBSZARÓW DLA TYCH POTRZEB

4.1. Tendencje demograficzne

- a) Uwzględniając dotychczasową tendencję demograficzną prognozuje się dalszy wzrost ludności miasta, która w poszczególnych etapach okresu perspektywicznego może kształtować się następująco:

2000r. - 16.300 osób

2005r. - 17.500 osób

2010r. - 19.000 osób

- b) W strukturze ludności należy oczekiwać:

☞ nieznacznego spadku ludności w wieku przedprodukcyjnym,

☞ wzrostu udziału ludności w wieku produkcyjnym,

☞ nieznacznego wzrostu ludności w wieku poprodukcyjnym.

- c) Utrzymujący się w Siemiatyczach wysoki udział ludności w wieku produkcyjnym wymagać będzie zabezpieczenia miejsc pracy.

4.2. Kierunki przekształceń i rozwoju mieszkalnictwa

- 1) Zakładany w przyszłości wzrost ludności miasta spowoduje konieczność zwiększenia zasobów mieszkaniowych.

Przewiduje się osiągnięcie w okresie perspektywicznym wskaźnika nasycenia w mieszkania na poziomie 400 mieszkań na 1000 ludności. W 2010r. stan zasobów mieszkaniowych powinien wynieść 7.600 mieszkań.

Uwzględniając istniejące zasoby mieszkaniowe według stanu z 1997r. w okresie perspektywicznym należy zrealizować ok. 3000 mieszkań, przeciętnie ok. 230 rocznie. Biorąc pod uwagę dotychczasowe warunki oraz poziom realizacji budownictwa mieszkaniowego (ok. 100 mieszkań rocznie) będzie to zadanie trudne do realizacji.

- 2) Kierunkiem działań w stosunku do istniejącej zabudowy będzie podniesienie jej standardu poprzez modernizację, wyposażenie w urządzenia i instalacje techniczne.
- 3) Główne zadania w zakresie mieszkalnictwa to:
 - a) realizacja zabudowy mieszkaniowej na terenach wyznaczonych na ten cel w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego,
 - b) utrzymanie, modernizacja, wymiana istniejącej zabudowy oraz uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej w wolnych przestrzeniach między istniejącą zabudową; w stosunku do obiektów zabytkowych i o charakterze zabytkowym wymagane jest uzgadnianie z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków,
 - c) rozwój systemów infrastruktury technicznej; wodno-kanalizacyjnej, elektroenergetycznej, gazowniczej i telekomunikacyjnej, podnoszących standard mieszkań,
 - d) wyznaczanie w miarę wystąpienia potrzeb, nowych terenów budownictwa mieszkaniowego w trybie planowania miejscowego.

4.3. Kierunki przekształceń i rozwoju usług

- 1) Obsługę ludności na poziomie ponadpodstawowym zabezpieczą będą obiekty i urządzenia w zakresie: szkolnictwa średniego, lecznictwa zamkniętego, kultury, sportu kwalifikowanego, specjalistycznego handlu i rzemiosła, administracji, obsługi finansowej i innych. Przewiduje się, że asortyment i poziom tych usług w wyniku utworzenia w Siemiatyczach powiatu powinien wzrosnąć.

Główne zadania w zakresie usług ponadpodstawowych to:

- a) Utrzymanie, modernizacja i rozbudowa następujących obiektów i urządzeń obsługi ludności:
 - ☞ Zespołu Szkół (Liceum Ogólnokształcącego, Liceum Handlowego, Szkoły Zawodowej, Szkół Zawodowych dla dorosłych Zakładu Doskonalenia Zawodowego),
 - ☞ Szkoły Muzycznej,

- ☞ Szpitala,
- ☞ Domu Pomocy Społecznej,
- ☞ Obiektów kultury; kina, Miejskiej Biblioteki Publicznej, Siemiatyckiego Ośrodka Kultury, Muzeum,
- ☞ Stadionu,
- ☞ Urzędów administracji samorządowej: powiatowej, miejskiej i gminnej,
- ☞ Banków,
- ☞ Instytucji ubezpieczeniowych,

b) Tworzenie warunków do realizacji nowych obiektów:

- ☞ obiektów i urzędzeń usługowych wynikających z występującego zapotrzebowania,
- ☞ placówek opieki społecznej, w celu zabezpieczenia godziwych warunków życia mieszkańcom pozbawionym opieki rodzinnej,

2) Obsługa ludności w zakresie podstawowych usług komunalnych:

oświaty, zdrowia, kultury, sportu oraz innych usług będzie sukcesywnie wzrastać ilościowo, w miarę wzrostu liczby ludności. Istniejące obiekty wymagać będą utrzymania w dobrym stanie technicznym oraz podnoszenia jakości ich wyposażenia.

Główne zadania w zakresie usług podstawowych komunalnych to:

- a) Zabezpieczenie w budżetach gminy odpowiednich środków finansowych na utrzymanie, modernizację rozbudowę bądź budowę obiektów obsługi ludności:
- ☞ szkół podstawowych,
 - ☞ szkół gimnazjalnych,
 - ☞ przedszkoli,
 - ☞ boisk sportowych przyszkolnych,
 - ☞ filii Miejskiej Biblioteki Publicznej;
- b) Tworzenie warunków do rozwoju nowych urzędzeń usługowych poprzez zabezpieczenie odpowiednich terenów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

3) Obiekty i urządzenia usługowe pozostałe

Zakłada się utrzymanie istniejących obiektów i urządzeń oraz podniesienie standardu świadczonych usług. Przewiduje się także rozwój innych obiektów i urządzeń usługowych w zależności od zapotrzebowania.

Główne zadania to:

a) Tworzenie warunków do utrzymania, modernizacji ew. rozbudowy następujących obiektów i urządzeń:

- ☞ urzędów pocztowych,
- ☞ obiektów noclegowych,
- ☞ biur obsługi turystyki,
- ☞ domów handlowych, sklepów,
- ☞ obiektów i punktów gastronomicznych,
- ☞ urzędów obsługi ludności,
- ☞ obiektów sakralnych,
- ☞ cmentarzy;

b) Tworzenie warunków do rozwoju nowych obiektów i urządzeń usługowych z zakresu:

- ☞ handlu, gastronomii i rzemiosła,
- ☞ urzędów obsługi turystyki,
- ☞ innych urzędów usługowych wynikających z aktualnego zapotrzebowania oraz napływających ofert,

Przygotowanie terenów pod lokalizację nowych usług wymagać będzie opracowania planów zagospodarowania przestrzennego.

5. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU EKONOMICZNEGO

5.1. Kierunki rozwoju przemysłu, rzemiosła produkcyjnego, składowania, budownictwa i transportu odbywać się będzie na bazie:

- ☞ istniejącego majątku produkcyjnego,
- ☞ lokalnych surowców: rolniczych i mineralnych,
- ☞ możliwości rozwiniętego układu drogowego i kolejowego.

1) Racjonalne wykorzystanie istniejącego majątku produkcyjnego, a w tym niezagospodarowanych obiektów oraz terenów z wykorzystaniem pod działalność produkcyjno-usługową:

Niewykorzystane obiekty i tereny dotyczą:

- a) obiektów po kaflarni B44 PU – dz. nr 2908, wł. Skarbu Państwa,
- b) budynków wykorzystywanych tymczasowo jako mieszkania komunalne - C68P, wł. Gminy Miejskiej Siemiatycze (dz. nr 1031/3 i 1031/4) i Hortex Holding S.A. Płońsk (dz. nr 1027, 1028, 1030 i 1031),
- c) terenu zabudowanego C67UR, cz. dz. nr 3537 wł. prywatna,
- d) terenu rolnego rezerwowanego pod przemysł i składy C52RP, cz. dz. nr 2415 i 2427 wł. Parafii Prawosławnej, pozostałe działki prywatne,
- e) terenów rolnych rezerwowanych pod zakłady, rzemiosło i składy i inne bliżej niesprecyzowane inwestycje C48PS, C49PS, UR, wł. prywatna,
- f) terenów rolnych wnioskowanych przez właścicieli: dz. nr 3535 ul. Kościuszki (istniejący zakład ceramiczny), nr 2895 ul. 11-go Listopada (mechanika pojazdowa, wulkanizacja), nr 2907 ul. 11-go Listopada (działalność gospodarcza z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej),

2) Główne zadania to:

- a) tworzenie warunków do utrzymania i rozwoju istniejących zakładów,
- b) utrzymanie rezerw terenowych wyznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego
- c) wyznaczanie w miarę potrzeb nowych terenów lokalizacji zakładów produkcyjnych, produkcyjno-usługowych i innych, w trybie planowania miejscowego.

3) Wykorzystanie lokalnych surowców:

- a) bardziej efektywne wykorzystanie surowców rolniczych z całego powiatu siemiatyckiego, stanowiącego znaczną niewykorzystaną bazę dla przemysłu przetwórczego,

b) złóż surowców mineralnych do produkcji materiałów budowlanych, budownictwa i modernizacji dróg:

- ☞ udokumentowane złoża kruszywa naturalnego grubego „Siemiatycze”, przeznaczone do produkcji żwirów jedno i wielofrakcyjnych, mieszanek grubych i drobnych oraz pospółek,
- ☞ czynnych okresowo punktów eksploatacji kruszywa naturalnego (wyrobisk) w tym 13 wyrobisk surowców grubych (2 do rekultywacji) oraz 7 wyrobisk eksploatacji piasków (4 do rekultywacji).

Wymagać to będzie tworzenia warunków do powstawania zakładów produkcyjnych - przetwórczych wykorzystujących miejscowe surowce m.in. poprzez:

- a) zabezpieczenie terenów lokalizacji nowych zakładów produkcyjnych w planach miejscowych,
- b) rozwój urządzeń infrastruktury technicznej,

5.2. Tworzenie warunków dla rozwoju rolnictwa i jego otoczenia

- 1) Ochrona i poprawa jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej poprzez:
 - a) kontynuację regulacji stosunków wodnych na gruntach ornych i użytkach zielonych przeznaczonych do produkcji rolniczej, które wymagają tych zabiegów,
 - b) ochronę kompleksów wartościowych gruntów przed przeznaczeniem na cele nierolnicze,
 - c) eliminacji zanieczyszczeń gleby, wody i powietrza,
- 2) Poprawa struktury własnościowej obszarów rolnych i rozłogów gospodarstw rolnych poprzez:
 - a) sukcesywne prowadzenie scaleń i wymianę gruntów oraz poprawę rozłogów prężnych ekonomicznie gospodarstw indywidualnych,
 - b) wspieranie doradztwem i instrumentami fiskalnymi rozwoju specjalistycznych i rozwojowych gospodarstw.
- 3) Wspieranie rozwoju otoczenia rolnictwa w zakresie mechanizacji prac rolniczych, zaopatrzenia w środki produkcji, zbytu produkcji rolnej poprzez:
 - a) tworzenie warunków do utrzymania istniejących urządzeń obsługi rolnictwa:
 - ☞ Bazy magazynowej Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,
 - ☞ Zakładu Usług Mechanizacyjnych Spółdzielni Kółek Rolniczych,
 - ☞ Oddziału Wojewódzkiego Zakładu Weterynarii,
 - b) stosowanie priorytetów i ulg podatkowych w stosunku do podmiotów gospodarczych zamierzających świadczyć usługi na rzecz rolnictwa.

5.3. Rozwój urządzeń wypoczynku i turystyki

Walory środowiska przyrodniczego, na które składają się zbiornik wodny z otaczającymi lasami i stosunkowo czyste powietrze, a także walory środowiska kulturowego (układ urbanistyczny miasta oraz zespoły i obiekty zabytkowe oraz o charakterze zabytkowym) stwarzają możliwości rozwoju urządzeń wypoczynku i turystyki jako jednego z czynników rozwoju gospodarczego.

- 1) Formy użytkowania rekreacyjnego możliwe do rozwoju w mieście to:
 - a) wypoczynek codzienny i świąteczny mieszkańców miasta,
 - b) turystyka krajoznawcza o zasięgu regionalnym i krajowym,
- 2) Formy zagospodarowania rekreacyjnego odpowiadające formom użytkowania rekreacyjnego przewidziane do dalszego rozwoju:
 - a) urządzenia obsługi wypoczywających nad zbiornikiem wodnym: urządzenia gastronomiczne, tereny kąpieliskowe, plażowe i rekreacyjno-sportowe, wypożyczalnie sprzętu sportowego, urządzenia infrastruktury technicznej,
 - b) obiekty turystyczne - baza noclegowa istniejąca oraz projektowana wraz z urządzeniami towarzyszącymi.
- 3) Tworzenie warunków do rozwoju turystyki i wypoczynku wymagać będzie:
 - a) utrzymania wyznaczonych na ten cel terenów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
 - b) wyznaczania w trybie planowania miejscowego terenów pod nowe urządzenia noclegowo-gastronomiczne.

6. KIERUNKI PRZEKSZTAŁCENÍ I ROZWOJU STRUKTURY PRZESTRZENNEJ ZAGOSPODAROWANIA MIASTA

6.1. Obszary przekształceń przestrzennych

Perspektywiczne kierunki zagospodarowania przestrzennego miasta Siemiatycze, wynikające z istniejących uwarunkowań przestrzenno-gospodarczych, zamierzeń i działań inwestycyjnych miasta oraz zamierzeń rządowych i innych instytucji działających na obszarze miasta i województwa stwarzają przesłanki do wyróżnienia obszarów, które będą ulegały przekształceniom przestrzennym.

Wydziela się następujące strefy zagospodarowania przestrzennego, zróżnicowane co do celów i instrumentów polityki przestrzennej oraz kierunków zagospodarowania:

- ⑩ Strefa A - obszarów zabudowy miasta,
- ⑩ Strefa B - obszarów otwartych miasta.

Obszary zabudowy miasta tworzą:

- a) tereny istniejącej zabudowy położone po obu stronach rzeki Kamionki
 - ☞ tereny historycznej zabudowy położone w strefie ochrony konserwatorskiej i w ciągach ulic wylotowych z miasta,
 - ☞ tereny zabudowy zrealizowanej po roku 1945, głównie po stronie wschodniej miasta oraz w ograniczonym zakresie po stronie zachodniej miasta,
- b) tereny przewidywane do zabudowy zgodnie z obowiązującym miejscowym planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta,
- c) tereny kierunkowego rozwoju miasta, głównie w zachodniej jego części, proponowane w niniejszym studium.

Miasto będzie rozwijało się koncentrycznie poprzez przyrosty zainwestowania na wszystkich kierunkach rozwoju. Od strony wschodniej rozwój przestrzenny miasta ograniczać będą lasy i granice administracyjne miasta, zaś od strony zachodniej wyznacznikiem rozwoju przestrzennego i ogranicznikiem będzie obwodnica miasta w ciągu drogi S19.

Po wyczerpaniu terenów przydatnych do zabudowy na kierunku wschodnim miasto będzie się rozwijało po stronie zachodniej od rzeki Kamionki.

6.2. Strefa A - obszarów zabudowy miasta

6.2.1. Cele polityki przestrzennej w tej strefie to:

- a) utrzymanie i podnoszenie standardu użytkowego i cywilizacyjnego istniejącej zabudowy, o dobrych i średnich stanach technicznych,
- b) modernizacja i rewitalizacja zabudowy i zagospodarowania terenów zagrożonych degradacją i przekształcenia zdegradowanych,

- c) rewaloryzacja obszaru śródmiejskiego położonego w strefie ochrony konserwatorskiej,
- d) utrzymanie w dobrym stanie technicznym obiektów zabytkowych i ochrona obiektów o wartościach kulturowych,
- e) tworzenie, w miarę potrzeb, warunków do zagospodarowania i zabudowy terenów rozwoju wielofunkcyjnego miasta na nowych terenach wyznaczonych na ten cel w niniejszym studium,
- f) tworzenie warunków do racjonalnego wykorzystania niezagospodarowanego lub użytkowanego ekstensywnie majątku produkcyjnego i rezerw terenowych, wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych na cele budowlane,
- g) zaspokojenie podstawowych potrzeb mieszkańców w zakresie komunalnej infrastruktury społecznej i zapewnienie możliwie najlepszej jej dostępności,
- h) zapewnienie co najmniej normatywnych warunków sanitarnych zamieszkiwania ludności w zakresie jakości powietrza atmosferycznego, hałasu, wibracji i elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego,
- i) zaspokojenie w preferowanym przez użytkowników standardzie wewnętrznych potrzeb transportowych strefy – podstawowym i uzupełniającym układem ulicznym, środkami komunikacji zbiorowej i urządzonymi ścieżkami rowerowymi,
- j) zaspokojenie zapotrzebowania podmiotów gospodarczych, społecznych i mieszkańców na niezawodną i w odpowiednim standardzie dostawę wody, energii elektrycznej, gazu, ciepła i usług telekomunikacyjnych,
- k) tworzenie nowych wartości kulturowych przestrzeni publicznych w przekształceniach istniejącej zabudowy i w zabudowie na nowych terenach,
- l) dostosowanie istniejącej i nowej zabudowy do warunków fizjograficznych terenów i harmonijne powiązanie jej z istniejącą zwartą strukturą przestrzenną oraz z terenami otwartymi.

6.2.2. Kierunki i zasady zagospodarowania obszarów strefy

6.2.2.1. Obszar położony w strefie ochrony konserwatorskiej - rewaloryzacji, przekształceń, modernizacji, uzupełnień zabudowy i zmian funkcji zabudowy.

- 1) Obszar ten obejmuje tereny mieszkalnictwa jedno i wielorodzinnego, usług, obiektów sakralnych i administracji oraz zieleni,

2) Kierunki i zasady zagospodarowania obszaru:

- a) wszelka działalność inwestycyjna na tym obszarze powinna być podporządkowana warunkom konserwatorskim i być prowadzona w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Charakterystyka obiektów zabytkowych i działań konserwatorskich oraz warunków inwestowania została określona w uwarunkowaniach i kierunkach dotyczących środowiska kulturowego,
- b) preferowanie realizacji na wolnych terenach usług o znaczeniu ogólnomiejskim i powiatowym,
- c) adaptacja parterów budynków mieszkalnych na usługi, głównie drobny handel i gastronomię, pamiątkarstwo, galerie, informację turystyczną,
- d) utrzymanie i modernizacja istniejącego układu ulicznego w zakresie realizacji nawierzchni ulic, chodników i ścieżek rowerowych,
- e) realizacja brakujących elementów infrastruktury technicznej, zwłaszcza gazowniczej i kanalizacyjnej.

6.2.2.2. Obszary oznaczone cyfra 1 na rysunku studium - przekształceń, modernizacji i uzupełnień zabudowy.

1) Obszary te obejmują tereny: mieszkalnictwa jednorodzinnego, zabudowy zagrodowej i usług:

- a) w zachodniej części miasta w rejonie ulic:
 - ☞ B. Głowackiego i Powstania Styczniowego,
 - ☞ Kilińskiego, Nowej, Witosa, Drohiczyńskiej, Zielonej,
 - ☞ Żwirki i Wigury, Sobieskiego, Armii Krajowej, 11-go Listopada,
 - ☞ Żeromskiego, Jabłonowskiej, Annopolskiej, 11-go Listopada,
 - ☞ Walendziuki, 11-go Listopada;
- b) we wschodniej części miasta w rejonie ulic:
 - ☞ Słowiczej,
 - ☞ Słowiczyńskiej, Sportowej, Nadrzecznej, Krzywej, Leśnej, Górnej,
 - ☞ Górnej, Wysokiej, Fabrycznej, Kościuszki, Polnej,
 - ☞ Kościuszki, Gilewskiego, Konopnickiej, Kraszewskiego, Armii Krajowej.

2) Kierunki i zasady zagospodarowania obszaru:

- a) sukcesywna wymiana zabudowy zdekapitalizowanej na nową,
- b) zmiany funkcji terenów zabudowy zagrodowej na zabudowę jednorodziną i usługową,
- c) zmiany funkcji terenów przy ul. Głowackiego od strony zbiornika wodnego z terenów zabudowy jednorodzinnej na tereny

mieszkalnictwa pensjonatowego i letniskowego oraz ośrodków i usług rekreacyjno-sportowych,

- d) dogęszczanie zabudowy na działkach zabudowanych ekstensywnie poprzez podziały i zabezpieczenie dojazdów i dojazdów,
- e) dogęszczenie zabudowy poprzez zabudowę terenów plombowych,
- f) wzbogacenie programu usług podstawowych z zakresu handlu, gastronomii i rzemiosła na działkach wydzielonych i w ramach budownictwa jednorodzinnego,
- g) utrzymanie, modernizacja i rozbudowa istniejącego układu ulicznego w zakresie poprawy parametrów technicznej oraz budowy nawierzchni ulic, chodników i ścieżek rowerowych,
- h) realizacja brakujących elementów infrastruktury technicznej zwłaszcza gazowniczej i kanalizacyjnej,
- i) ochrona walorów kulturowych i krajobrazowych istniejącej zabudowy.

6.2.2.3. Obszary oznaczone cyfrą 2 na rysunku studium - utrzymania, modernizacji i uzupełnień zabudowy.

1) Obszary te obejmują tereny: zabudowy mieszkaniowej jedno i wielorodzinnej, usług ponadlokalnych i lokalnych, przemysłu, składów i działalności gospodarczej, urządzeń infrastruktury technicznej zrealizowane głównie w okresie powojennym na bazie planów miejscowych i realizacyjnych

- a) w zachodniej części miasta - osiedla, zespoły zabudowy i rejony ulic:
 - ☞ osiedla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej: Sady, Centrum i Tarasy,
 - ☞ osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej: Muszkowie,
 - ☞ w rejonie ulic; Głowackiego i Ciechanowieckiej, Żwirki i Wigury, ul. 11-go Listopada,
 - ☞ usługi podstawowe i ponadpodstawowe o charakterze ogólnomiejskim i powiatowym, głównie na działkach wydzielonych z zakresu szkolnictwa podstawowego i ponadpodstawowego, zdrowia, kultury, administracji miejskiej i powiatowej oraz obiekty kultu religijnego rozmieszczone równomiernie na śródmieściu i osiedlach mieszkaniowych z zarysowującą się koncentracją w strefie ochrony konserwatorskiej,
 - ☞ zespoły zabudowy przemysłowej i działalności gospodarczej: pierwszy przy ul. Ciechanowieckiej, drugi przy ulicach Żwirki i Wigury, Armii Krajowej i 11-go Listopada, trzeci w dwóch pod zespołach przy ul. 11-go Listopada oraz przy skrzyżowaniu ul. 11-go Listopada z drogą Drohiczyn – Mielnik,
- b) we wschodniej części miasta - osiedla, zespoły zabudowy i rejony ulic:

- ☞ osiedla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej: Młodych, Wysokie i Górne,
- ☞ osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej: Podlasie, Nad zalewem i Zastawie oraz w rejonie ul. Konopnickiej,
- ☞ usługi podstawowe i ponadpodstawowe o charakterze ogólnomiejskim z zakresu oświaty, szkolnictwa, sportu, handlu, gastronomii, działalności produkcyjno - usługowej i obsługi motoryzacji, administracji gminnej, targowisk oraz obiektów kultury religijnej,
- ☞ zespoły zabudowy przemysłowej i działalności gospodarczej: pierwszy przy ul. Kościuszki i Armii Krajowej, drugi przy ul. Armii Krajowej.

2) Kierunki i zasady zagospodarowania obszaru:

- a) utrzymanie z możliwością modernizacji i rozbudowy usług podstawowych, ogólnomiejskich, gminnych i powiatowych na działkach wydzielonych w szczególności z zakresu szkolnictwa, zdrowia, administracji publicznej i gospodarczej,
- b) wzbogacenie programu usług, w tym publicznych ogólnomiejskich i powiatowych w obszarze centrum miasta,
- c) dopuszczenie wymienności funkcji usługowych oraz możliwości adaptacji parterów budynków mieszkalnych pod usługi i przeznaczania obiektów przemysłowo-gospodarczych pod usługi,
- d) modernizacja zabudowy mieszkaniowej jedno i wielorodzinnej stosownie do potrzeb programowych, funkcjonalnych i technicznych,
- e) dogęszczanie zabudowy jw. z wykorzystaniem terenów niezabudowanych i wtórnej parcelacji ponadnormatywnych działek, głównie na bazie istniejącego układu ulicznego,
- f) utrzymanie i modernizacja istniejących zakładów przemysłowych oraz wykorzystanie rezerw terenowych pod rozbudowę,
- g) doposażenie terenów zabudowanych w urządzenia infrastruktury technicznej i nawierzchni ulic.

6.2.2.4. Obszary oznaczone cyfrą 3 na rysunku studium - rozwoju zabudowy na terenach przeznaczonych na cele budowlane w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

- 1) Obszary te obejmują tereny: zabudowy mieszkaniowej jedno i wielorodzinnej, usług lokalnych i ponadlokalnych, przemysłu, składów i działalności gospodarczej,
 - a) zabudowa mieszkaniowa wiele i jednorodzinna z usługami położona:
 - ☞ przy ulicach Górnej i Wysokiej,
 - ☞ przy ulicach Ciechanowieckiej i Głowackiego,

🏠 przy ulicach Kilińskiego i Drohiczyńskiej,

🏠 przy ulicach Armii Krajowej i Kraszewskiego,

b) zabudowa przemysłowa i gospodarcza położona przy wschodniej granicy miasta.

2) Kierunki i zasady zagospodarowania obszaru:

a) przygotowanie do zabudowy terenów posiadających aktualne plany miejscowe w zakresie podziałów geodezyjnych, pozyskania do zasobów gruntów komunalnych terenów publicznych w tym ulic i urządzeń infrastruktury technicznej, wykonanie nawierzchni ulic,

b) podjęcie prac i sukcesywne sporządzanie planów miejscowych dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej położonych przy ul. Górnej i Drohiczyńskiej,

c) przygotowanie od strony geodezyjno-prawnej terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej położonych przy ul. Wysokiej,

d) tworzenie warunków do zabudowy i zagospodarowania terenów przemysłowo-gospodarczych poprzez doposażenie ich w infrastrukturę techniczną i podstawową sieć uliczną.

6.2.2.5. Obszary oznaczone cyfra 4 na rysunku studium - wielofunkcyjnego rozwoju miasta i gminy na terenach przewidywanych na ten cel w niniejszym studium.

1) Obszary obejmują następujące tereny:

a) predestynowane do przyszłościowego rozwoju mieszkalnictwa i usług oraz nieuciążliwych dla środowiska i mieszkańców miejsc pracy położone w zachodniej części miasta pomiędzy istniejącą zabudową a projektowaną obwodnicą drogi S19,

b) predestynowane do rozwoju zabudowy przemysłowo-gospodarczej położone przy oczyszczalni ścieków i na wschód od terenów wyznaczonych na ten cel w planie ogólnym miasta oraz położonych przy skrzyżowaniu drogi wojewódzkiej Nr 640 z ul. T. Kościuszki, między rzeką Kamionką i ul. T. Kościuszki i na zachód od oczyszczalni ścieków.

2) Kierunki i zasady zagospodarowania obszaru:

- a) uruchamianie przygotowania planistycznego, geodezyjnego i infrastrukturalnego poszczególnych terenów w miarę potrzeb i posiadanych środków,
- b) przy ustalaniu kolejności sporządzania planów miejscowych dla poszczególnych terenów należy kierować się:
 - ☞ zachowaniem ciągłości struktur przestrzennych,
 - ☞ obejmowaniem obszarów w granicach projektowanej siatki ulicznej,
 - ☞ rachunkiem ekonomicznym przy ustalaniu kolejności realizacji struktur przestrzennych.

6.3. Strefa B - terenów otwartych miasta

6.3.1. Strefa terenów otwartych obejmuje obszary:

- ☞ fragment obszaru chronionego krajobrazu doliny Bugu,
- ☞ zalewów I, II, III na rzekach Kamionce i Mahomet wraz z otoczeniem i terenami rekreacyjno-wypoczynkowymi,
- ☞ rzek i dolin rzecznych Kamionki, Mahomet, Muchawca i cieków bez nazwy,
- ☞ parków, ogrodów działkowych i cmentarzy,
- ☞ lasów,
- ☞ upraw ogrodniczych, sadowniczych i polowych.

6.3.2. Kierunki i zasady zagospodarowania obszarów strefy:

- a) ochrona wartości przyrodniczych terenów otwartych i warunków funkcjonowania systemów ekologicznych, w tym w szczególności obszarów objętych ochroną prawną,
- b) ograniczenie zabudowy w dolinie rzeki Kamionki, Muchawca i cieku poniżej ul. Żeromskiego,
- c) racjonalne wykorzystanie terenów otwartych dla potrzeb sportu, rekreacji, turystyki i rolnictwa,
- d) ochrona przed zainwestowaniem i zakaz na terenach otwartych realizacji budownictwa zagrodowego,
- e) minimalizowanie kolizji wartości ekologicznych z przebiegiem istniejących ponadlokalnych ciągów infrastruktury technicznej i komunikacji.

7. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI

Miasto Siemiatycze obsłużone będzie siecią dróg i komunikacją autobusową.

7.1. Sieć drogowa

7.1.1. Drogi krajowe Nr 19 i Nr 637.

- 1) Przepustowość dróg i prognozy ruchu przedstawiają się następująco:
 - a) przepustowość dróg o szerokości jezdni 7 m (Nr 19) i 6 m (Nr 637) przy poziomie swobody ruchu D wynosi 1250 p/h (Nr 19) i 1050 p/h (Nr 637),
 - b) prognoza ruchu na podstawie pomiarów ruchu w 1995r.:

	1995	2000	2005	2010	2015
Nr 19 Dziadkowice – Siemiatycze	1800	2300	2800	3300	3800
m. Siemiatycze	4900	6500	8100	9600	11200
Siemiatycze – granica województwa	2400	3200	4000	4700	5500
Nr 637 Drohiczyn – droga 19	1300	1600	2000	2300	2700

- 2) Z porównania przepustowości w/w dróg z prognozowanymi natężeniami ruchu w 2015r. wynoszącymi: Nr 19 - 361 p/h, 952 p/h i 522 p/h ($0,095 \times 3800 = 361$, $0,085 \times 1120 = 952$, $0,095 \times 5500 = 522$), Nr 637 - 256 p/h ($0,095 \times 2700 = 256$) wynika, że istniejące przekroje dróg mają znaczne rezerwy przepustowości.
- 3) Na drodze Nr 19 można spodziewać się większego wzrostu międzynarodowego ruchu tranzytowego z Finlandii i republik nadbałtyckich w kierunku południowej części Polski i południowej Europy. Ponadto może w większym stopniu wzrosnąć ruch na drogach w związku z planowanym otwarciem przejścia granicznego z Białorusią w Tokarach w gminie Mielnik.
- 4) Z uwagi na kolizyjność drogi Nr 19 z zabudową mieszkaniową i ruchem wewnętrznym miasta, postuluje się o utrzymanie wolnych od zabudowy terenów dla wykonania obejścia po zachodniej stronie miasta, określonego na rysunku „kierunków zagospodarowania” niniejszego studium.
- 5) Należy liczyć się z potrzebą zarezerwowania terenów o szerokości w liniach rozgraniczających 30 m (na kierunek przy przekroju dwujezdniowym 40 m) oraz przy budowie dróg zbiorczych jednostronnych lub dwustronnych 40 m lub 50 m (na kierunek przy przekroju dwujezdniowym 50 m lub 60 m) przeznaczonych pod poszerzenie istniejącej drogi Nr 19 i budową obejścia.
- 6) W związku z ograniczoną dostępnością do drogi ekspresowej, przewiduje się powiązania z obejściem tylko na skrzyżowaniach z drogami Nr 690 i Nr 637.
- 7) Parametry techniczne i użytkowe dróg przyjmować zgodnie z obowiązującymi przepisami, obecnie rozporządzeniem Rady Ministrów

z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny od powiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43, poz. 430).

8) Zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, zmienionej art.52 ustawy z dnia 24 lipca 1998r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej -w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz.668) obiekty budowlane przy drogach publicznych powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni dróg, co najmniej:

a) ekspresowej

☞ na terenie zabudowy miast i wsi 20m,

☞ poza terenem zabudowy 40m

b) krajowej

☞ na terenie zabudowy miast i wsi 10m,

☞ poza terenem zabudowy 25m

9) Na etapie modernizacji drogi trzeba będzie opracować ocenę oddziaływania drogi na środowisko, z uwzględnieniem właściwej prognozy ruchu, z równoczesnym ustaleniem zasad i warunków realizacji zabudowy wymagającej ochrony w jej otoczeniu oraz ochrony istniejącej zwartej zabudowy przed uciążliwościami ruchu.

Do czasu wykonania oceny oddziaływania drogi (Nr 19 na obejściu) na środowisko, postuluje się dla obiektów budowlanych przeznaczonych na pobyt ludzi zachować minimalną linię zabudowy 100 m od krawędzi jezdni.

10) Uwzględnić właściwe parametry drogi w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego łącznie z warunkami zagospodarowania ich obrzeży, wynikających z oceny oddziaływania drogi na środowisko,

11) Wykonać zabezpieczenia istniejącej i projektowanej zabudowy przed uciążliwościami ruchu samochodowego w miejscach wskazanych w ocenie oddziaływania drogi na środowisko.

12) Zapewnienie sprawnych powiązań w mieście i miasta z obszarem gminy i siedzibami sąsiednich gmin wymagać będzie:

a) na bieżąco utrzymania dobrego stanu nawierzchni ulic leżących w ciągu drogi Nr 19 - Ciechanowieckiej, Placu Wyzwolenia i 11-go Listopada oraz drogi 637,

b) wykonania chodników na całej długości zabudowy ulic celem wyeliminowania ruchu pieszego z jezdni,

c) likwidacji kolizji na skrzyżowaniach ulic przez zastosowanie kanalizacji ruchu, sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej oraz dostosowania przejść dla ludzi niepełnosprawnych,

- d) minimalizowania ilości nowych włączeń ulic i zjazdów, zwłaszcza z lewoskrętami z wyznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów budowlanych i uzgodnienia ich z zarządcą drogi.

7.1.2. Drogi wojewódzkie Nr 637 /640, Nr 690 i Nr 693

- 1) Przepustowość dróg i prognozy ruchu przedstawiają się następująco:

- ⑩ przepustowość dróg o szerokości jezdni 6 m (Nr 637/640 i Nr 690) i 5,5 m (Nr 693) przy poziomie swobody ruchu D wynoszą: 1050 p/h (Nr 637/640 i Nr 690) i 800 p/h (Nr 693),
- ⑩ prognoza ruchu na podstawie pomiarów ruchu w 1995r.

	1995	2000	2005	2010	2015
Nr 637					
Droga 19 – Radziwiłłówka	600	800	1000	1200	1400
Nr 690					
Skiwy – Siemiatycze	1000	1300	1700	2000	2300
Nr 693					
Milejczyce – Siemiatycze	1000	1300	1600	1900	2200

- 2) Z porównania przepustowości w/w dróg z prognozowanymi natężeniami ruchu w 2015r. wynoszącymi: Nr 637 - 133 p/h ($0,095 \times 1400 = 133$), Nr 690 - 218 p/h ($0,095 \times 2300 = 218$) i Nr 693 - 200 p/h ($0,095 \times 2200 = 209$) wynika, że istniejące przekroje dróg mają duże rezerwy przepustowości,
- 3) Parametry techniczne i użytkowe w/w dróg przyjmować zgodnie z obowiązującymi przepisami, obecnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43, poz. 430).
- 4) Zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, zmienionej art.52 ustawy z dnia 24 lipca 1998r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U.Nr 106, poz.668) obiekty budowlane przy drogach publicznych powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi wojewódzkiej, co najmniej :
- ☞ na terenie zabudowy miast i wsi 8 m,
 - ☞ poza terenem zabudowy 20 m.
- 5) Na etapie modernizacji drogi trzeba będzie opracować ocenę oddziaływania drogi na środowisko, z uwzględnieniem właściwej prognozy ruchu, z równoczesnym ustaleniem zasad i warunków realizacji zabudowy wymagającej ochrony w jej otoczeniu oraz ochrony istniejącej zwartej zabudowy przed uciążliwościami ruchu.

- 6) Uwzględnić właściwe parametry drogi w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego łącznie z warunkami zagospodarowania ich obrzeży, wynikających z oceny oddziaływania drogi na środowisko.
- 7) Wykonać zabezpieczenia istniejącej i projektowanej zabudowy przed uciążliwościami ruchu samochodowego w miejscach wskazanych w ocenie oddziaływania drogi na środowisko.
- 8) Minimalizować ilość nowych włączeń ulic i zjazdów, zwłaszcza z lewoskrętami z wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów budowlanych i uzgodnić je z zarządcą drogi.
- 9) Zapewnienie sprawnych powiązań w mieście i miasta z obszarem gminy i siedzibami sąsiednich gmin wymagać będzie:
 - a) na bieżąco utrzymania dobrego stanu nawierzchni ulic leżących w ciągu drogi Nr 693 - Górnej i Grodzieńskiej oraz dróg Nr 637/640 i Nr 690,
 - b) wykonania chodników na całej długości zabudowy ulic celem wyeliminowania ruchu pieszego z jezdni,
 - c) likwidacji kolizji na skrzyżowaniach ulic przez zastosowanie kanalizacji ruchu, sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej oraz dostosowania przejść dla ludzi niepełnosprawnych.

7.1.3. Ulice miejskie zaliczone do dróg powiatowych

- 1) Zgodnie z art. 6a ust.1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych zmienionej art.52 ustawy z dnia 24 lipca 1998r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U.Nr 106, poz. 668) „do dróg powiatowych zalicza się drogi inne niż określone w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust.1, stanowiące połączenia miast będących siedzibami powiatów z siedzibami gmin i siedzib gmin między sobą”.

Na podstawie w/w ustalenia, można przypuszczać, że do dróg powiatowych mogą być zaliczone tylko następujące ulice: Głowackiego i ewentualnie Armii Krajowej, Drohiczyńska i Słowiczyńska.

- 2) Sprawne powiązania zewnętrzne miasta będą realizowane poza drogami krajowymi i wojewódzkimi drogami powiatowymi o następujących numerach: 03813, 03835, 03837, 03862, 03870 i 03872.
- 3) Przy założonym standardzie w „projekcie studium województwa białostockiego”, że ośrodki gminne powinny mieć połączenia między sobą drogami o nawierzchni twardej ulepszonej, przewiduje się w pierwszej kolejności do modernizacji ul. Drohiczyńska leżącą w ciągu drogi powiatowej 03837 po pozostawieniu jej jako droga powiatowa.
- 4) Parametry techniczne i użytkowe dróg przyjmować zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 marca 1999r. w sprawie

warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43, poz.430).

- 5) Zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, zmienionej art.52 ustawy z dnia 24 lipca 1998r. przytoczonej w punkcie 7.1.3.1 „kierunków rozwoju”, obiekty budowlane przy drogach publicznych powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi powiatowej, co najmniej:

☞ na terenie zabudowy miast i wsi 8 m,

☞ poza terenem zabudowy 20 m,

- 6) Na etapie modernizacji drogi należy wykonać ocenę oddziaływania drogi na środowisko, z równoczesnym ustaleniem zasad i warunków realizacji zabudowy szczególnie wymagającej ochrony w jej otoczeniu oraz ochrony istniejącej zabudowy przed uciążliwościami ruchu.

- 7) Uwzględnienia właściwych parametrów dróg w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego łącznie z warunkami zagospodarowania ich obrzeży, wynikających z oceny oddziaływania drogi na środowisko.

- 8) Można przypuszczać, że ulegnie zmianie numeracja dróg powiatowych i gminnych na mocy art. 10 lit.c ust.5 ustawy z dnia 21 marca 1985r, o drogach publicznych, zmienionej art. 52 ustawy z dnia 24 lipca 1998r, przytoczonych w punkcie 7.1.3.1) „kierunków rozwoju”, który brzmi: „Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób numeracji oraz zakres, treść i sposób prowadzenia ewidencji dróg i obiektów mostowych”.

- 9) Zapewnienie sprawnych powiązań w mieście i miasta z obszarem gminy i siedzibami sąsiednich gmin wymagać będzie:

a) na bieżąco utrzymania dobrego stanu nawierzchni ulic leżących w ciągu dróg powiatowych:

03813 - Głowackiego, 03835 - Kilińskiego, 03837 - Drohiczyń-skiej, 03862 - Słowiczyńskiej, 03870 - Wysokiej i 03872-Armii Krajowej,

b) wykonania chodników na całej długości zabudowy ulic celem wyeliminowania ruchu pieszego z jezdni,

c) likwidacji kolizji na skrzyżowaniach ulic przez zastosowanie kanalizacji ruchu, sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej oraz dostosowania przejść dla ludzi niepełnosprawnych,

d) Utrzymania wolnych od zabudowy terenów do wykonania przedłużenia ul. Armii Krajowej w kierunku zachodnim miasta. Ustala się klasyfikację „L” dla przedłużenia ul. Armii Krajowej w kierunku zachodnim, do projektowanej obwodnicy miejskiej; w liniach rozgraniczających - 15m. (odcinek od ul. Jabłonowskiej do ul. Ogrodowej - 20m.), szerokość jezdni 7,0m”.

7.1.4. Ulice miejskie zaliczone do dróg gminnych

- 1) Struktura funkcjonalno-techniczna i przestrzenna, prawnie usankcjonowana, ulic miejskich zaliczonych do dróg gminnych określona w punkcie 6.1.1. c) „uwarunkowań studium” może ulec istotnym zmianom po zaliczeniu wymienionych ulic do dróg gminnych oraz w punkcie 7.1.3.1.) „kierunków studium” w przypadku przekazania części ulic miejskich po zaliczeniu do dróg powiatowych pod zarząd miasta.
- 2) Wewnętrzne potrzeby transportowe gminy realizowane będą poza drogami krajowymi, wojewódzkimi i powiatowymi drogami gminnymi.
- 3) Parametry techniczne i użytkowe dróg gminnych należy przyjmować zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430).
- 4) Bieżące remonty i modernizacje ulic należy wykonać z uwzględnieniem priorytetów dla:
 - ☞ ulic obsługujących największą liczbę mieszkańców i obszary o najwyższej w skali miasta aktywności gospodarczej,
 - ☞ ulic o największych zagrożeniach funkcjonowania ruchu, mogących wywołać zakłócenia życia społeczno-gospodarczego części miasta.
- 5) Numeracja i ilość dróg gminnych może ulec zmianom z przyczyn określonych w punktach: 7.1.3.8. i 7.1.4.1. „kierunków studium”,
- 6) Zapewnienie sprawnych powiązań w mieście i miasta z obszarem gminy i siedzibami sąsiednich gmin wymagać będzie:
 - a) na bieżąco utrzymania dobrego stanu nawierzchni ulic zaliczonych do dróg gminnych i pozostałych ulic o których mowa w punkcie 7.1.4.1. „kierunków studium”,
 - b) wykonania chodników na całej długości zabudowy ulic celem wyeliminowania ruchu pieszego z jezdni,
 - c) likwidacji kolizji na skrzyżowaniach ulic przez zastosowanie kanalizacji ruchu, sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej oraz dostosowania przejść dla ludzi niepełnosprawnych,
 - d) utrzymania wolnych od zabudowy terenów, a szczególnie na skrzyżowaniach dla wykonania postulowanych ulic.

7.1.5. Wnioski do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta

Postuluje się dostosować parametry niektórych ulic do istniejącego stanu zainwestowania oraz zarezerwować tereny wolne od zabudowy celem wykonania w przyszłości proponowanych ulic do obsługi planowanych i docelowych terenów budowlanych o parametrach j.n.:

1S-30/7,5

- droga ekspresowa Nr 19
o szerokości w liniach rozgraniczających 30 m z
poszerzeniem do 40 m lub 50 m przy

wykonywaniu dróg zbiorczych jednostronnych lub dwustronnych

2G-25(20)/7	-	droga wojewódzka Nr 690 o szerokości w liniach rozgraniczających 25 m lub 20 m, szerokość jezdni 6 m 3Z - 20/7 - ul. Ciechanowiecka o szerokości w istniejących liniach
3Z-13-15/7	-	rozgraniczających 20 m i od 13 do 15 m, szerokość jezdni 7 m
4D-15/6	-	o szerokości w liniach rozgraniczających 15m i szerokości jezdni 6 m.
4D-11-15/6(5)	-	o szerokości w liniach rozgraniczających od 11 do 15 m i szerokości jezdni 6 m i 5 m
5D-15-20(6)	-	o szerokości w liniach rozgraniczających od 15 m do 20 m i szerokości jezdni 6 m
5D-15/6	-	o szerokości w liniach rozgraniczających 15 m i szerokości jezdni 6m
6D-12/5	-	o szerokości w liniach rozgraniczających 12 m i szerokości jezdni 5 m
7D-12/5	-	o szerokości w liniach rozgraniczających 12 m i szerokości jezdni 5 ni
8Z-20/7	-	o szerokości w liniach rozgraniczających 20 m i szerokości jezdni 7m
9D-10-12/5	-	o szerokości w liniach rozgraniczających od 10 do 12m i szerokości jezdni 5 m
10L-12/6	-	ul. Kilińskiego o szerokości w liniach rozgraniczających 12 m, szerokość jezdni 6 m
10L-12-20/6	-	ul. Kilińskiego o szerokości w liniach rozgraniczających od 12 do 20m i szerokości jezdni 6 m
10Z – 20/5,5	-	ul. Kilińskiego o szerokości w liniach rozgraniczających 20 m, szerokość jezdni 5,5 m
11D - 10-12/5	-	szerokość w liniach rozgraniczających 10 m lub 12 m, szerokość jezdni 5 m

12D-10-12/5	-	szerokość w liniach rozgraniczających 10 m lub 12 m, szerokość jezdni 5 m
13D-10-12/5	-	szerokość w liniach rozgraniczających 10 m lub 12 m, szerokość jezdni 5 m
14L-12-18/7	-	ul. Drohiczyńska o szerokości w istniejących liniach rozgraniczających od 12 m do 18 m
14L-18/5,5	-	ul. Drohiczyńska o szerokości w istniejących liniach rozgraniczających 18 m i szerokości jezdni 5,5 m
15L-15/5,5	-	szerokość w liniach rozgraniczających 15 m, szerokość jezdni 5,5 m
16L-20/6	-	szerokość w liniach rozgraniczających 20 m, szerokość jezdni 6 m
17L-15/6	-	szerokość w liniach rozgraniczających 15 m, szerokość jezdni 6 m
18L-15/6	-	szerokość w liniach rozgraniczających 15 m, szerokość jezdni 6 m
19L-12/6	-	ul. Żeromskiego o szerokości w liniach rozgraniczających 12 m, szerokość jezdni 6 m
20L-15/6	-	ul. Jabłonowskiej o szerokości w liniach rozgraniczających 15 m, szerokość jezdni 6 m
21Z(L)-20(15)/7(6)	-	szerokość w liniach rozgraniczających 20 m lub 15 m, szerokość jezdni 7 m lub 6 m
22L-15/6	-	szerokość w liniach rozgraniczających 15 m, szerokość jezdni 6 m
23GP-30/7 i 23G-30/6	-	szerokość w istniejących liniach rozgraniczających 30 m, szerokość jezdni 7 i 6 m
24Z-20/7	-	ul. 11 Listopada o szerokości w liniach rozgraniczających 20 m szerokość jezdni 7 m
24Z-20-30	-	ul. 11 Listopada o szerokości w liniach rozgraniczających od 20 m do 30 m i szerokości jezdni 7 m
25D-10-12/6 i 25D -10/6-	-	ul. Cichorskiego Zameczka i jej przedłużenie do ul. B. Głowackiego o szerokości w liniach

- rozgraniczających od 10 m do 12 m i 10 m, szerokość jezdni 6 m
- 26L-12-40 - ul. B. Głowackiego o szerokości w liniach rozgraniczających od 12 m do 40 m i szerokości jezdni 6 m
- 27D-10-15/6 - ul. Spacerowa o szerokości w liniach rozgraniczających od 10 m do 15 m, szerokość jezdni 6 m
- 28D-12-40/6 - ul. Sportowa i jej przedłużenie do ul. Słowiczyńskiej o szerokości w liniach rozgraniczających od 12 m do 40 m szerokość jezdni 6 m
- 29L-12-20/6 - ul. Słowiczyńska o szerokości w liniach rozgraniczających od 12 m do 20 m, szerokość jezdni 6 m
- 30Z- 15 - 30/7 i 30Z-20-30/7 - ulice Grodzieńska i Górna o szerokości w liniach rozgraniczających od 15 m do 30 m i od 20 m do 30 m, szerokość jezdni 7 m
- 31L-12/6 i 31L-18/6 - ul. Wysoka o szerokości w liniach rozgraniczających 12 m i 18 m, szerokość jezdni 6 m
- 32L-12/6 i 32L-20/6 - ul. Gilewskiego i jej przedłużenie o szerokości w liniach rozgraniczających 12 m i 20 m, szerokość jezdni 6m
- 33L-10-15/6 - ul. Żwirki i Wigury o szerokości w liniach rozgraniczających od 10 m do 15 m szerokość jezdni 6 m
- 34L-I2-18/6 - ul. Kościuszki o szerokości w liniach rozgraniczających od 12 do 18 m szerokość jezdni 6 m
- 34Z-20-30/7 - ul. Kościuszki o szerokości w liniach rozgraniczających od 20 do 30 m, szerokość jezdni 7 m
- 35Z-15-25/9 i 35Z-18-30/9 - ul. Armii Krajowej o szerokości w liniach rozgraniczających od 15 m do 25 m i od 18 m do 30 m, szerokość jezdni 9 m
- 36L-20/6 - o szerokości w liniach rozgraniczających 20 m i szerokości jezdni 6 m

37Z-20/6

- szerokość w liniach
rozgraniczających 20 m szerokość jezdni 6 m

7.2. Techniczne zaplecze motoryzacji

1) Dla poszczególnych programów zagospodarowania zaleca się przyjmować:

a) wskaźniki miejsc postojowych przedstawionych w poniższej tabeli.

Tabela nr 2

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka odniesienia	Strefa centralna	Strefa pośrednia
1	2	3	4	5
1.	Budownictwo wielorodzinne	1000 MK	220-260	280-330
2.	Administracja	1000m ² p.u.	8-24	15-30
3.	Handel	1000 m ² p.u.	7-20	10-36
4.	Zakłady pracy	100 zatrud.	8-14	10-32
5.	Restauracja	100 miejsc konsumcyjnych	12-20	15-36
6.	Kościół, cerkiew	100 uczestników mszy	10	10

b) stacje paliw zaleca się przyjmować wg zasady, że 1 stacja o 4 - 6 dystrybutorach może obsłużyć 5000 - 6000 samochodów osobowych.

c) miejsca obsługi samochodów zaleca się programować wg następujących wskaźników:

1 st./ 300 - 400 samochodów

1 st./ 300 - 400 m² powierzchni stacji

- 2) Przy wzroście wskaźnika motoryzacji do 340 w roku 2005 i 400 w roku 2010 należy sukcesywnie dążyć do zaspokojenia potrzeb w zakresie technicznego zaplecza motoryzacji jak przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela nr 3

Lp.	Wyszczególnienie	Lata	
		2005	2010
1.	Wskaźnik motoryzacji	340	400
2.	Ludność		
	a) w m. Siemiatycze	17500	19000
	b) w gminie Siemiatycze	6700	6400
3.	Parkingi krótkiego postoju	618	786
4.	Ilość samochodów osobowych w mieście i gminie	8228	10160
5.	Ilość pojazdów w mieście i gminie	11754	14111
6.	Niezbędna ilość stacji paliw	3	3
7.	Niezbędna ilość zakładów naprawy samochodów	29	35

Dane przedstawione w powyższej tabeli w punktach 3-7 według własnych obliczeń

7.3. Komunikacja autobusowa

Przy przyjętym w projekcie studium zagospodarowania przestrzennego byłego województwa białostockiego standardzie dostępności 0,5 km do przystanku autobusowego, należy stworzyć warunki do obsługi komunikacją autobusową części miasta leżące przy następujących ulicach: Drohiczyńskiej, Kilińskiego, Górnej, Wysokiej i Kościuszki.

Zapewnienia właściwego standardu obsługi podróżnych wymagać będzie:

- utrzymania we właściwym stanie technicznym ulic, po których kursują autobusy,
- sukcesywnej wymiany starych autobusów na nowoczesne, bardziej funkcjonalne z dostosowaniem dla ludzi niepełnosprawnych i mniej uciążliwych dla środowiska,
- obniżenia kosztów funkcjonowania przez Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o., a w efekcie do obniżenia cen usług transportowych.

7.4. Ścieżki rowerowe

Wyznaczenie ścieżek rowerowych przewiduje się na następujących trasach: Siemiatycze - Grabarka, Siemiatycze - Turna Mała, Siemiatycze - Słowiczyn i w ul. Głowackiego.

8. KIERUNKI I ZADANIA ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Proponowane rozwiązania oparto na aktualnym rozeznaniu bieżących i przyszłych potrzeb. Dopuszcza się możliwość wprowadzenia nowych elementów

i rozwiązań systemów bez konieczności zmiany treści studium pod warunkiem, iż nie zostaną naruszone istotne jego elementy.

8.1. Zaopatrzenie w wodę

Przyjmuje się następujące kierunki działania i zadania w zakresie zaopatrzenia w wodę.

- 1) Zapewnienie ciągłej dostawy wody mieszkańcom miasta oraz zakładom usługowym, użyteczności publicznej i dla drobnego przemysłu o jakości zgodnej z obowiązującymi normami sanitarnymi w ilości pokrywającej pełne ich potrzeby oraz zapotrzebowania przeciwpożarowego poprzez:
 - a) utrzymanie w należyтым stanie technicznym komunalnych ujęć wody i stacji uzdatniania przy ul. Sportowej i właściwą ich eksploatację,
 - b) w dalszym okresie około 2020 roku budowę ujęcia i stacji wodociągowej przy ul. Wysokiej z przewodem łączącym to ujęcie z ujęciem przy ul. Sportowej z chwilą, gdy miasto osiągnie wielkość, przy której istniejące ujęcie i stacja wodociągowa nie będą mogły pokryć pełnych potrzeb wodnych,
 - c) budowę odcinków głównych przewodów wodociągowych zamykających pierścienie w ulicach:
 - ☞ Górnej, projektowanej 37Z, Armii Krajowej i przedłużenia jej do 16Z,
 - ☞ projektowanej 16Z z połączeniem z istniejącym przewodem w ul. Ogrodowej,
 - ☞ projektowanej 32L łączącego sieć wodociągową w ulicach Kościuszki i Wysokiej,
 - ☞ projektowanej 16L i 21L z połączeniem z siecią w ul. 11-go Listopada,
 - ☞ Żwirki i Wigury i połączeniem z siecią wodociągową w ul. Kościuszki,
 - ☞ 23G, na południu miasta, łączy sieć wodociągową w ul. 11-go Listopada z ul. Kościuszki,
 - ☞ Ciechanowieckiej, projektowanej 5D 4D i cz. ul. Głowackiego do włączenia z przewodem Ø 150 mm w tej ulicy;
 - d) rozbudowę rozdzielczej sieci wodociągowej w układzie pierścieniowym, z zastosowaniem odcinków promienistych w wyjątkowych wypadkach, umożliwiającym podłączenie do niej całej zwartej zabudowy mieszkaniowej usługowej, produkcyjnej istniejącej i projektowanej, w której:

- ☞ minimalne średnice projektowanych przewodów wodociągowych rozdzielczych należy przyjmować jako 100 mm,
 - ☞ projektowane przewody rozdzielcze winny być zaopatrzone w hydranty \varnothing 100 mm o rozstawie ok. 100 m,
 - ☞ dla projektowanych przewodów rozdzielczych promienistych należy przeprowadzać obliczenia spadku ciśnienia na przewodzie dla przepływu pożarowego 20 dm³/sek. przyjmując za punkt wyjściowy ciśnienia wody w sieci przy rozbiórce gospodarczym i pożarowym;
- e) zwiększenie pewności i sprawności dystrybucji wody oraz zmniejszenie ilości sytuacji awaryjnych w wyniku diagnozowania stanu technicznego sieci wodociągowej i wymiany niesprawnej armatury (np. zasuw, hydrantów) oraz odcinków o dużej awaryjności, które są przyczyną przerw w dostawie wody, jej ubytków, okresowego pogorszenia jakości i strat ekonomicznych.
- 2) Pokazana w części graficznej studium lokalizacja projektowanych przewodów w ulicach może ulec zmianie w trakcie szczegółowych analiz projektowych.
- 3) Wprowadzenie w trybie planowania miejscowego strefy ochrony pośredniej ujęcia wody Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego „Hortex” i pełne respektowanie zakazów:
- ☞ lokalizowania wysypisk i wylewisk odpadów komunalnych i przemysłowych,
 - ☞ lokalizowania stałych grzebowisk zwierząt,
 - ☞ rolniczego wykorzystania ścieków,
 - ☞ prowadzenia wielkotowarowych ferm hodowlanych,
 - ☞ realizowania nowych budynków inwentarskich w systemie bezściółkowym,
 - ☞ eksploatacji żwiru,
 - ☞ lokalizowania magazynów nawozów sztucznych i środków ochrony roślin,
 - ☞ lokalizowania nowych ujęć.
- 4) Utrzymanie w należytym stanie technicznym i dalsza eksploatacja dla własnych potrzeb zakładowych ujęć wody określonych szczegółowo w punkcie 7.7.6 „Uwarunkowań”.
- 5) Wykonanie na terenach zabudowy mieszkaniowej studni publicznych dla potrzeb obrony cywilnej o wydajności zabezpieczającej zapotrzebowanie 7,5 dm³/d na mieszkańca.

8.2. Odprowadzenie i oczyszczenie ścieków sanitarnych i wód opadowych

Przewiduje się następujące kierunki działania i zadania w zakresie odprowadzenia i oczyszczenia ścieków sanitarnych i wód opadowych :

- 1) Przyjmuje się rozdzielczy system kanalizacji w mieście, składający się z niezależnego systemu kanalizacji sanitarnej do odprowadzenia ścieków bytowo-gospodarczych i poprodukcyjnych do miejskiej oczyszczalni ścieków oraz oddzielnego dla kanalizacji deszczowej, z urządzeniami podczyszczającymi, do odprowadzenia wód opadowych z terenów zabudowanych.
- 2) Rozbudowa kanalizacji sanitarnej w mieście powinna być prowadzona w zakresie umożliwiającym podłączenie do niej całej zwartej zabudowy mieszkaniowej, usługowej i produkcyjnej istniejącej i projektowanej. Wymagać to będzie:
 - ☞ budowy kanałów grawitacyjnych z włączeniem do istniejącej kanalizacji na terenach leżących na zachód do rz. Kamionki od północy w kierunku południowym do ulicy oznaczonej w części graficznej studium symbolem 21L oraz w ulicach Górnej, Kościuszki, Armii Krajowej, Kraszewskiego, Gilewskiego i nie skanalizowanych w zabudowie jednorodzinnej po wschodniej stronie od rzeki Kamionki;
 - ☞ budowy kanałów grawitacyjnych, przepompowni zlokalizowanej przy zbiegu ulic Słowiczyńskiej z przedłużeniem ul. Sportowej oraz drugiej przy ul. Sportowej, kanałów tłocznych z włączeniem do kanalizacji istniejącej w ul. Sportowej dla terenów zabudowy mieszkaniowej i usług turystycznych na północ od rzeki Mahomet;
 - ☞ budowy kanałów grawitacyjnych przepompowni u zbiegu ulicy Wysokiej i 37Z, kanału tłoczego z włączeniem do istniejącej kanalizacji w ul. Wysokiej dla terenów w rejonie ulicy 37Z od ulicy Armii Krajowej do Wysokiej i terenów przemysłowych na przedłużeniu ul. Wysokiej;
 - ☞ budowy kanałów grawitacyjnych, przepompowni u zbiegu ulic Górnej i 37Z oraz kanału tłoczego z włączeniem do istniejącej kanalizacji w ul. Kasztanowej dla terenów w rejonie ul. 37Z od ul. Wysokiej do Górnej;
 - ☞ budowy kanałów grawitacyjnych, przepompowni w południowej części miasta przy rzece Kamionce z kanałem tłoczonym do oczyszczalni ścieków dla terenów w rejonie ulicy 11-go Listopada i od ulicy 21L w kierunku południowym.
- 3) Wszystkie ścieki sanitarne i produkcyjne zebrane z terenu miasta kanalizacją sanitarną winny być skierowane na miejską oczyszczalnię ścieków, którą należy zmodernizować pod kątem usuwania związków biogenych azotu i

fosforu, utrzymywać w należyтым stanie technicznym i prawidłowo eksploatować.

- 4) Przewiduje się włączenie do systemu kanalizacji sanitarnej miasta ścieków z Czartajewa z uwagi na ochronę czystości wód zbiorników wodnych w mieście oraz ewentualnie ze wsi w uzgodnieniu z Gminą Wiejską Siemiatycze.
- 5) Na terenach zabudowy rozproszonej, w której nieracjonalna jest budowa systemów scentralizowanych, przewiduje się preferowania indywidualnych oczyszczalni ścieków, których rodzaj (przydomowa czy kontenerowa) uzależniony będzie od ilości wytwarzanych ścieków,
- 6) Rozwój systemów kanalizacji deszczowej wymagać będzie:
 - a) opracowania programu ogólnego kanalizacji deszczowej z ustaleniem lokalizacji kanałów, ich parametrów technicznych , urządzeń podczyszczających na wylotach istniejących i projektowanych kanałów deszczowych oraz etapowania realizacji,
 - b) sukcesywną budowę kanałów deszczowych z urządzeniami podczyszczającymi oraz budowę urządzeń podczyszczających wody opadowe na istniejących kanałach deszczowych w/g ustaleń przyjętych w programie.

8.3. Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów stałych.

- 1) System gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania odpadów stałych powinien gwarantować ochronę środowiska , maksymalne wykorzystanie składników użytkowych i spełniać wymogi przepisów prawnych Polski Unii Europejskiej,
- 2) Kierunki działania władz miasta zostały określone w „Planie gospodarki odpadami miasta Siemiatycze do 2015 roku” zatwierdzonym uchwałą Nr XIII/86,87/04 Rady Miejskiej Siemiatycze z dnia 16.07.2004r. - obecnie w aktualizacji.

Prawidłowa gospodarka odpadami wymaga sukcesywnej realizacji tego planu, a przede wszystkim wykonania określonych w nim zadań strategicznych takich jak:

- a) prawidłowa eksploatacja składowiska odpadów w Siemiatyczach, jego rozbudowa z wprowadzeniem instalacji pomocniczych,
- b) udział w budowie Zakładów Zagospodarowania odpadów, do którego zostanie włączone Miasto Siemiatycze w aktualizowanym „Planie gospodarki odpadami dla województwa podlaskiego”,
- c) prowadzenie wśród mieszkańców, zwłaszcza dzieci i młodzieży, edukacji ekologicznej w zakresie minimalizacji wytwarzania odpadów, segregacji odpadów „u źródła” oraz sposobów ich unieszkodliwiania,
- d) objęcie wszystkich mieszkańców miasta systemem zorganizowanej zbiórki odpadów komunalnych z wdrożeniem ich selektywnej zbiórki,
- e) organizacja gospodarki odpadami biodegradowalnymi,
- f) wdrożenie i rozwój systemu zbiórki odpadów wielkogabarytowych,
- g) rozwój systemu zbiórki odpadów budowlanych,
- h) wdrożenie i rozwój selektywnej zbiórki odpadów niebezpiecznych,
- i) sukcesywna realizacja opracowanego programu usuwania wyrobów zawierających azbest.

8.4. Kierunki rozwoju systemu elektroenergetycznego

8.4.1. Dostosowanie systemu do potrzeb wynikających z długofalowego rozwoju zagospodarowania miasta oraz dostarczenie energii elektrycznej w normatywnym standardzie jakościowym i ilościowym w sposób ciągły wymagać będzie:

- 1) modernizacji systemu, w tym :
 - a) linii WN 110 kV Siemiatycze - Siedlce i Siemiatycze - Adamowo,
 - b) stacji transformatorowo-rozdzielczej RPZ 110/15 kV,
 - c) linii SN 15kV Siemiatycze -Dziadkowice,
 - d) linii SN 15 kV Siemiatycze - Kleszczele,
 - e) stosownie do potrzeb odbiorców - stacji transformatorowych wewnętrznych, wieżowych i słupowych na terenie miasta (przez np. wymianę transformatorów na jednostki większe),
 - f) linii SN 15 kV w miejscach modernizacji stacji transformatorowych,
 - g) stosownie do potrzeb linii nn.

2) rozbudowy systemu w tym:

wyznaczania w planie miejscowym i budowy:

- a) linii WN 110 kV relacji Siemiatycze - Nurzec Stacja,
- b) linii SN 15 kV tzw. „terenowych” w kierunkach Rogawka, Grodzisk, Drohiczyn, Słochy Annopolskie,
- c) linii SN 15 kV pierścieni wewnętrznych i zewnętrznego (poprzez wykorzystanie istniejących odcinków linii SN 15 kV),
- d) stacji transformatorowych słupowych, wieżowych lub parterowych na terenach:
 - ☞ zainwestowanych, o zwiększonym zapotrzebowaniu mocy i energii elektrycznej,
 - ☞ wyznaczonych i planowanych do wyznaczenia pod zabudowę mieszkaniową i usługową,
 - ☞ potencjalnej działalności gospodarczej, produkcyjno-usługowej i rekreacyjno-turystycznej, określonych w „kierunkach zagospodarowania” studium,
- e) linii SN 15 kV do zasilania poszczególnych projektowanych stacji transformatorowych na terenie miasta.

3) demontażu linii SN 15 kV i NN napowietrznych i kablowych, kolidujących z projektowaną zabudową.

8.4.2. Zmniejszenie uciążliwości urządzeń elektroenergetycznych dla otoczenia należy osiągnąć poprzez:

- a) budowę linii energetycznych w sposób niekolizyjny z długofalowym rozwojem osadnictwa oraz chronionymi elementami środowiska przyrodniczego,
- b) stosowanie, w przypadku konieczności prowadzenia linii napowietrznych WN w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowo-usługowej, rozwiązań technicznych i normatywnych stref ochronnych, zmniejszających do minimum wpływ w/w linii na ludzi i środowisko,
- c) stosowanie do przesyłu energii elektrycznej w zakresie SN 15 kV linii kablowych na terenach intensywnie zabudowanych, objętych ochroną konserwatorską i ekologiczną,
- d) stosowanie układów dwutorowych linii SN na terenach intensywnego zainwestowania,
- e) wprowadzanie nowoczesnych rozwiązań technicznych w budowie linii napowietrznych (np. linia SN, NN i telekomunikacyjna na wspólnych słupach)

- f) utrzymanie rezerw terenów pod urządzenia elektroenergetyczne, a w szczególności określenia w planach miejscowych ich przeznaczenia i warunków zagospodarowania.

8.4.3. Zasady tworzenia układu docelowego

Aktualnie funkcjonuje pierścień SN 15 kV napowietrzno-kablowy tzw. wewnętrzny.

Stworzenie drugiego pierścienia tzw. zewnętrznego będzie możliwe po przebudowie linii terenowych w kierunkach Rogawka, Grodzisk, Dziadkowice, Drohiczyn i Słochy Annopol - poza teren zabudowy istniejącej i planowanej.

Ze względu na uwarunkowania terenowe oraz charakter zabudowy - proponuje się budowę linii terenowej w kierunku Dziadkowice jako dwutorowej na 2-ch odcinkach w granicach miasta -jeden odcinek wspólnie z pierścieniem zewnętrznym, drugi - z linią SN 15 kV w kierunku Bacik. Przejście linii Dziadkowice przez osiedle „Górne” zakłada się linią kablową. Odcinki linii SN 15 kV, dotychczas zasilające odbiorców na kierunkach Rogawka i Grodzisk winne być wykorzystane do tworzenia pierścienia zewnętrznego.

Istniejące linie SN 15 kV, kolidujące z planowaną zabudową, powinny być przebudowane w sposób umożliwiający swobodną rozbudowę sieci rozgałęźnych do zasilania poszczególnych osiedli. Z układu funkcjonalno-przestrzennego wynika również potrzeba budowy pierścienia kablowego, który obsługiwałby zabudowę wielorodzinną istniejącą i projektowaną zarówno we wschodniej jak i zachodniej części miasta.

Na rysunku studium pokazano zakładany docelowy układ sieci SN 15 kV. Założony system spełnia optymalne warunki pod względem:

- ☞ pewności zasilania (układ pierścieniowy),
- ☞ zapewnienia pożądanej ilości i jakości przesyłanej mocy,
- ☞ łatwości sukcesywnej rozbudowy istniejącego układu.

Lokalizacje proj. stacji transformatorowych mają charakter symboliczny ze względu na brak na tym etapie opracowania sposobu zagospodarowania poszczególnych terenów.

8.5. Kierunki rozwoju ciepłownictwa

Kierunki rozwoju ciepłownictwa w mieście to:

- a) sukcesywne zwiększanie udziału proekologicznych nośników energetycznych dla zmniejszenia zanieczyszczeń środowiska,
- b) likwidacja niskosprawnych kotłowni węglowych,
- c) modernizacja istniejących kotłowni, wymagających poprawy sprawności, zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego,
- d) zagospodarowanie nadwyżek mocy cieplnej poprzez podłączenie odbiorców zasilanych z niskosprawnych indywidualnych kotłowni węglowych,
- e) zabezpieczenie zaopatrzenia w ciepło terenów budownictwa wielorodzinnego poprzez zagospodarowanie nadwyżek w istniejących kotłowniach oraz ewentualną budowę nowych kotłowni osiedlowych,
- f) zabezpieczenie potrzeb budownictwa jednorodzinnego poprzez indywidualne kotłownie przystosowane do pracy na paliwach ekologicznych, a w szczególności gazu ziemnego,
- g) zmniejszanie strat ciepłych w konstrukcjach nowych budynków i poprzez modernizację starych o złych warunkach termoizolacyjnych,
- h) wprowadzanie nowych rozwiązań technicznych i technologicznych w urządzeniach ciepłowniczych, zwiększających efektywność ich wykorzystania i ułatwiających obsługę oraz zmniejszających w efekcie koszty eksploatacji,
- i) i) propagowanie proekologicznych rozwiązań ciepłowniczych niekonwencjonalnych (baterie słoneczne, elektrownie wiatrowe),
- j) kontrola i restrykcje w stosunku do emiterów największych ponadnormatywnych zanieczyszczeń energetycznych.

W „Projekcie założeń do planu zaopatrzenia w ciepło miasta Siemiatycze” opracowanych przez Narodową Agencję Poszanowania Energii S. A. w Warszawie - filia w Białymstoku sformułowano główne założenia i wnioski dotyczące tego zagadnienia.

8.6. Kierunki rozwoju gazownictwa

8.6.1. Dostosowanie systemu do potrzeb wynikających z długofalowego rozwoju zagospodarowania miasta oraz zapewnienie dostaw gazu ziemnego w normatywnym standardzie jakościowym i ilościowym w sposób ciągły wymagać będzie:

- a) budowy gazociągu odgałęźnego wysokiego ciśnienia (Ø 200 mm i ciśnieniu 6,4 Mpa) relacji Słowatycze gm. Sarnaki - gm. Siemiatycze - od istniejącego gazociągu w/c Wysokoje (Białoruś) – Rembelszczyzna, przebiegającego na południu województwa podlaskiego;
- b) budowy gazociągu odgałęźnego wysokiego ciśnienia (Ø 100, 6,4 Mpa) spinającego projektowany w/w gazociąg Ø 200 z istniejącym gazociągiem (Ø 100, 5,5 Mpa) relacji Mielnik- m. Siemiatycze;
- c) budowy sieci gazociągu średniego ciśnienia na obszarach istniejącej i planowanej zabudowy niskiej intensywności głównie typu jednorodzinnej;
- d) budowy sieci gazociągu niskiego ciśnienia na obszarach istniejącej i planowanej zabudowy średniej intensywności mieszkaniowo-usługowej, głównie wielorodzinnej.

8.6.2. Zmniejszenie uciążliwości urządzeń gazowniczych dla otoczenia. Osiągnąć to można poprzez:

- a) budowę gazociągów w sposób niekolizyjny z długofalowym rozwojem osadnictwa oraz chronionymi elementami środowiska przyrodniczego,
- b) wprowadzanie nowoczesnych rozwiązań technicznych przy budowie systemu oraz przy modernizacji istniejących sieci,
- c) utrzymanie rezerw terenów pod urządzenia gazownicze, a w szczególności określenia w planach miejscowych ich miejsca przebiegu w rozrządzie uzbrojenia ulic.

8.7. Kierunki rozwoju telekomunikacji

Kierunki rozwoju telekomunikacji to:

- 1) dostosowanie systemu do potrzeb wynikających z rozwoju zagospodarowania przestrzennego miasta przy zachowaniu odpowiedniego standardu pod względem jakości i ilości świadczonych usług. Wymagać to będzie:
 - a) utrzymania w należytej sprawności technicznej istniejących urządzeń telekomunikacyjnych,
 - b) pełnego wykorzystania możliwości istniejących urządzeń telekomunikacyjnych,
 - c) rozbudowy w/g potrzeb sieci telekomunikacyjnych i teleinformatycznych, zarówno w formie tradycyjnej jak i wykorzystując nowe technologie, z lokalizowaniem wg potrzeb, inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w szczególności na nowych terenach rozwojowych,
 - d) rozbudowy adekwatnej do możliwości linii rozdzielczych - linii abonenckich,
- 2) tworzenie warunków do prawidłowego rozwoju systemu telekomunikacyjnego w mieście poprzez rezerwę terenu w opracowywanych planach zagospodarowania przestrzennego dla poszczególnych obszarów miasta;
- 3) zmniejszenia uciążliwości urządzeń systemu dla otoczenia poprzez budowę ich w sposób niekolizyjny z rozwojem osadnictwa (np. wykorzystania ist. linii elektroenergetycznych WN i SN do podwieszania przewodów telekomunikacyjnych);
- 4) utrzymania w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego pasów radiokomunikacji i teletransmisji - wolnych od zabudowy mogącej kolidować z funkcjonowaniem urządzeń radiokomunikacji i teletransmisji.

9. OBRONA CYWILNA I OCHRONA PRZECIWPÓŻAROWA

W gospodarce przestrzennej miasta należy stosować następujące zasady służące zabezpieczeniu potrzeb obrony cywilnej i ochrony przeciwpożarowej.

9.1. Obrona cywilna

- a) w rejonach budownictwa wielorodzinnego należy przewidywać rezerwę terenów pod budowę ochronne (schrony, ukrycia, szczeliny),
- b) w budynkach przemysłowych, usługowych, użyteczności publicznej, mieszkalno-usługowych i mieszkalnych - należy na etapie sporządzania planów realizacyjnych przewidzieć schrony i ukrycia w uzgodnieniu z Wydziałem ZKOLiSO,
- c) w rejonach budownictwa jednorodzinnego należy przewidywać ukrycia typu II wykonane przez mieszkańców we własnym zakresie w okresie podwyższonej gotowości obronnej Państwa,
- d) bez względu na typ zabudowy zarezerwować należy tereny pod budowę awaryjnych studni wody pitnej (7,5 l na osobę/ dobę). Odległość studni od budynków mieszkalnych lub zgrupowań ludności powinna wynosić najwyżej 800 m,
- e) istniejące studnie powinny być zabezpieczone przed likwidacją i przystosowane do sprawnego uruchomienia i eksploatacji w sytuacjach kryzysowych,
- f) oświetlenie zewnętrzne (ulice, zakłady pracy) należy przystosować do zaciemniania i wygaszania,
- g) należy uwzględnić system alarmowania i powiadamiania mieszkańców w wypadku zagrożeń poprzez syreny alarmowe przyjmując promień słyszalności syreny do 300 m,
- h) układ projektowanych i modernizowanych dróg i ulic powinien spełniać następujące warunki:
 - ☞ szerokość ulicy powinna uniemożliwić ewentualne zagruzowanie,
 - ☞ powinny być połączenia z traktami przelotowymi – zapewniające sprawną ewakuację ludności w okresie zagrożenia,
 - ☞ należy wyznaczyć trasy przejazdu dla pojazdów z toksycznymi środkami przemysłowymi,
- i) przy opracowaniu miejscowych planów osiedli w skali 1 : 1 000 należy na przedsięwzięcia obrony cywilnej wykonać aneks do planu,
- j) należy zachować istniejące lub projektowane obiekty obrony cywilnej niedopuszczając do ich likwidacji,
- k) wszelkie plany zagospodarowania przestrzennego należy przed ich uchwaleniem przez Radę Miasta uzgadniać z Wydziałem Zarządzania

Kryzysowego, Ochrony Ludności i Spraw Obrony Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego.

9.2. Ochrona przeciwpożarowa

- a) należy zachować istniejące w mieście obiekty straży pożarnej,
- b) przy realizacji sieci wodociągowej należy przewidywać na terenach zabudowanych odpowiednią ilość hydrantów dla celów przeciwpożarowych w odległości około 100 m od siebie,
- c) przy projektowaniu i modernizacji obiektów przemysłowych i usługowych należy przewidywać drogi pożarowe - dostępne do obiektów,
- d) dla nowoprojektowanych i modernizowanych budynków mieszkalnych i innych należy przewidywać niepalne pokrycia dachów,
- e) należy dążyć do eliminacji niepalnych pokryć dachów na istniejących budynkach,
- f) budynki mieszkalne i niemieszkalne powinny posiadać instalacje odgromowe.

Przedsięwzięcia wymienione pod literami a, b, c, d powinny być uzgadniane z Powiatową Komendą Straży Pożarnej.

10. KIERUNKI DZIAŁAŃ I ZADANIA WŁADZ SAMORZĄDOWYCH W CELU REALIZACJI POLITYKI

Rozwój lokalny powinien być rozumiany jako kompleks pozytywnych przeobrażeń jakościowych dotyczących obszaru miasta w zakresie ludności tu zamieszkałej.

Szeroko pojęty rozwój miasta jest procesem złożonym, ukierunkowanym na wykorzystanie zasobów ludzkich, potencjału produkcyjnego i usługowego oraz struktur instytucjonalnych,

W celu realizacji założonej polityki przestrzennej miasta władze samorządowe powinny:

- a) być rzeczywistym gospodarzem obszaru miasta i zajmować się wszystkimi składnikami miasta, niezależnie od charakteru własności i rozwiązań instytucjonalnych,
- b) odpowiadać za rozwój miasta, nie ograniczając się jedynie do działań doraźnych, lecz zajmować się również tworzeniem i realizacją strategii rozwoju,
- c) realizować zadania, do których jest powołana (zaspokojenie potrzeb wspólnoty gminnej) nie tylko swoimi bezpośrednimi przedsięwzięciami, lecz także za pośrednictwem działań podmiotów innych, a więc ogółu podmiotów gospodarujących na terenie miasta. Władza miejska ma za zadanie kształtować zachowania podmiotów gospodarczych pod kątem osiągnięcia założonych celów strategii rozwoju miasta.

Zadaniem miasta służącym osiągnięciu celu jest przede wszystkim ożywienie (poprawa) gospodarki i tworzenie klimatu do lokalizacji i dobrego funkcjonowania podmiotów gospodarczych w mieście.

Realizacja zadań władz lokalnych może odbywać się poprzez:

- ☞ działania własne zmierzające do lokalizacji przedsięwzięć inwestycyjnych kapitału zewnętrznego na terenie miasta (w tych działaniach niezbędny jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, by móc oferować tereny lub obiekty pod zainwestowanie),
- ☞ stwarzanie ułatwień dla istniejących i nowo powstających firm - zwłaszcza w początkowym okresie działania podmiotów gospodarczych.

Narzędziami w realizacji polityki przestrzennej miasta są:

- a) polityka finansowa realizowana w budżecie miasta (świadome stwarzanie ulg w podatkach, zróżnicowane opłaty za korzystanie ze środowiska),
- b) współpraca z władzami regionalnymi,
- c) skuteczne funkcjonowanie instytucji wspierających biznes,
- d) programy rozwoju, w tym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego,
- e) kontrakt zawarty między gminą a organami Państwa (może być zawarta umowa między miastem a Wojewodą z udziałem podmiotów gospodarczych w sprawie pomocy miastu w rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw, budowie urządzeń kulturalnych, budowie sieci transportowych itp.).